

การศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิตรังสรรค์

สารนิพนธ์
ของ
วีรพงษ์ เกษมสงคราม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2551

การศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรัตรังสรรค์

สารนิพนธ์
ของ
วีรพงษ์ เกษมสงคราม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์

บทคัดย่อ

ของ

วีรพงษ์ เกษมสงคราม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2551

วีรพงษ์ เกษมสงคราม. (2551). การศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์. สารนิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ แสงศักดิ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ใน 6 ด้าน คือ การวางแผนงานปกครองนักเรียน การบริหารงานปกครองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียน จำแนกตามเพศ ระดับช่วงชั้นที่เรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ระดับชั้นที่สอน และตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน จำนวน 302 คน ครูผู้สอน จำนวน 48 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ สัมภาษณ์และแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนักเรียนทั้งฉบับ เท่ากับ .84 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครูทั้งฉบับ เท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนผลการสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า

1. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2-3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน

2. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ช่วงชั้นที่ 2-3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน และด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน

3. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ฝ่ายปกครองมีการรวบรวมและจัดทำระเบียบข้อบังคับ จัดทำแผนงานโครงการ รวบรวมและจัดทำข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหานักเรียน ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของครู-

อาจารย์โดยมีโครงสร้างการบริหารงานปกครอง จัดรักษาความสงบเรียบร้อยภายในโรงเรียน และประชุมเพื่อร่วมปรึกษาหารือกัน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม ฝ่ายปกครองจัดกิจกรรมโดยอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน จัดอบรมนักเรียนเป็นประจำทุกเดือน มีกิจกรรมประกวดมารยาท และส่งเสริม สนับสนุนให้มีการยกย่องผู้มีความประพฤติดี ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนมีการเชิญผู้ปกครองมาร่วมแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนด้วยทุกครั้ง และเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมไว้อย่างเป็นปัจจุบัน ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน มีการจัดเลือกตั้งสภานักเรียนทุกปีการศึกษา และเลือกตั้งหัวหน้าห้อง จัดอบรมประชาธิปไตย และส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ฝ่ายปกครองจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินคุณภาพของการทำงาน และนำผลการวิเคราะห์งานไปปรับปรุงใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ

A STUDY OF THE STUDENT DISCIPLINE PERFORMANCE IN
PRARIYATRANGSAN SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
VIRAPONG KASEMSONGKRAM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

May 2008

Virapong Kasemsongkram. (2008). A Study of the Student Discipline Administration of Prariyatrangsan School. Master's Project, M.ED. (Educational Administration) Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Thasana Swaengsakdi.

The purpose of this study was to investigate the student discipline administration of Prariyatrangsan school in six aspects: student discipline planning, student discipline management, discipline, morality, and ethics promotion and development, inappropriate behavior adjustment, democracy promotion in school, and evaluation of student discipline. These six aspects were evaluated according to the students', teachers', and parents' opinion. Students were classified by gender and level of education. Teachers were classified by experience in teaching and class level they taught. Parents were classified by educational background and level of education of children.

The sample was 302 students, 48 teachers and 12 parents. The instrument for students used in this study was interview and five rating Likert's scale questionnaires with the reliability value of .84. and the reliability value for teachers was .98. The data was analyzed by mean, percentage, standard deviation.

The results of the research were as follow:

1. The students' opinion toward the student discipline administration of Prariyatrangsan school was at the high level. The most significant was discipline, morality, and ethics promotion and development. Followed by inappropriate behavior adjustment, evaluation of student discipline, student discipline planning, democracy promotion in school and student discipline management, respectively.

2. The teachers' opinion toward the student discipline administration of Prariyatrangsan school was at the high level. The most significant was democracy promotion in school. Then, inappropriate behavior adjustment, discipline, morality, and ethics promotion and development, evaluation of student discipline, student discipline management and student discipline planning, respectively.

3. The parents' opinion toward the student discipline administration of Prariyatrangsan school revealed that the administration collected statistical data and set up rules for planning projects for solving problem of inappropriate behavior in students. For the student discipline administration, the administration determined the teacher's duty based on the administration structure. In addition, it held the meeting for finding solution and for a good control in school. Regard to discipline, morality, and ethics promotion and

development, the administration held some activities such as knowledge giving for students both inside and outside the school, morality training and manner contest. Also, it promoted to praise students who had good behavior. The administration of the school invited student's parents to join the meeting every time and kept the record of students with inappropriate behavior. For democracy work in school, the administration promoted to select student council every academic year, chose leader of class, held some activity about democracy and encouraged teamwork among students. For evaluation of student discipline, the administration appointed committee in order to evaluate and analyze work for efficient application.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
ของ วีรพงษ์ เกษมสงคราม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ร้อยตำรวจเอกหญิง ดร.ปานจักษ์ เหล่ารัตนวงษ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)
วันที่..... เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความเมตตากรุณาเป็นอย่างดียิ่ง จาครองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งอาจารย์ได้กรุณาให้กำลังใจและเวลา ในการแนะนำช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการพิจารณา โครงการสารนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ อาจารย์ร้อยตำรวจเอกหญิง ดร.ปานจักษ์ เหล่ารัตนรพวงษ์ อาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโท ดร.ไพบุลย์ อ่อนมั่ง และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์ และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ได้แก่ อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี อาจารย์ร้อยตำรวจเอกหญิง ดร.ปานจักษ์ เหล่ารัตนรพวงษ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความ กรุณาของคณาจารย์ทุกท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ อาจารย์ร้อยตำรวจเอกหญิง ดร.ปานจักษ์ เหล่ารัตนรพวงษ์ นายถวัลย์ สนธิอนุเคราะห์ กรรมการ สถานศึกษาโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ นายวิชัย เกษมสงคราม ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี และนายสุพล อนามัย ผู้จัดการและผู้อำนวยการโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ที่ได้เสียสละเวลาเป็น ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ พระครูวชิรปัญญาญโยค ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ และ นายสุพล อนามัย ผู้จัดการและผู้อำนวยการโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ที่ได้มอบทุนในการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษารั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะครูผู้สอนโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียน ปริยัติรังสรรค์ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ ให้มีความสมบูรณ์ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูทเวทิตาแด่ พระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจน ปัจจุบัน

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่เสริมกำลังใจ กำลังกาย และกำลังความคิด ทำให้ผู้วิจัย ผลิตผลงานที่มีคุณค่า

วีรพงษ์ เกษมสงคราม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี.....	14
ข้อมูลทั่วไป.....	14
ปรัชญาการศึกษาและวิสัยทัศน์.....	14
นโยบายในการพัฒนาโรงเรียน.....	15
ภารกิจหลักและเป้าหมาย.....	16
การปฏิบัติงานปกครองของโรงเรียนปริยัติรังสรรค์.....	17
งานปกครองนักเรียน.....	19
ความหมายของงานปกครองนักเรียน.....	19
ความสำคัญของงานปกครองนักเรียน.....	20
ขอบข่ายของงานปกครองนักเรียน.....	21
การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง.....	23
การวางแผนงานปกครองนักเรียน.....	23
การบริหารงานปกครองนักเรียน.....	25
การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม.....	27
การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน.....	30
การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน.....	33
การประเมินผลงานปกครองนักเรียน.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารเกี่ยวกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย.....	37
นักเรียน.....	37
เพศ.....	37
ระดับช่วงชั้นที่เรียน.....	37
ครูผู้สอน.....	37
ประสบการณ์ในการสอน.....	37
ระดับชั้นที่สอน.....	38
ผู้ปกครองนักเรียน.....	38
วุฒิการศึกษา.....	38
ระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
งานวิจัยในประเทศ.....	39
งานวิจัยต่างประเทศ.....	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	44
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	73
ประชากรและผู้ให้ข้อมูล.....	74
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
สรุปผลการวิจัย.....	75
อภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	89
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	124

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน ในระดับช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี.....	45
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกตามเพศ และระดับช่วงชั้นที่เรียน.....	51
3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ โดยภาพรวมและรายด้าน ตามความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2-3.....	52
4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	53
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	54
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	55
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ตามความคิดเห็นของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	56
8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ตามความคิดเห็น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	57
9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียนตามความ คิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	58
10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ ในการสอน และระดับช่วงชั้นที่สอน.....	59

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง (ต่อ)	หน้า
11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดิรัฐธรรม โดยภาพรวมและรายด้าน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3.....	60
12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดิรัฐธรรม ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ตามความ คิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	61
13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดิรัฐธรรม ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอน ช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	62
14 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดิรัฐธรรม ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	64
15 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดิรัฐธรรม ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	66
16 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดิรัฐธรรม ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	68
17 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดิรัฐธรรม ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของ ครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ.....	69

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

12

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระยะที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) เป็นแผน ยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะปานกลาง ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาว และมีการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ในด้านแนวคิดที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” ในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี ให้เกิดขึ้นในทุกระดับ อันจะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืนที่มี “คน” เป็นศูนย์กลางได้อย่างแท้จริง (กรมวิชาการ. 2542: 9)

การจัดการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนามนุษย์ เพราะการจัดการศึกษาเป็น กระบวนการสร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีลักษณะนิสัย จิตใจดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม มีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพได้ (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2542: 43) การให้การศึกษแก่คนในชาติให้มีความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งมีคุณธรรมและเป็น พลเมืองดีที่สังคมยอมรับนั้นจะช่วยพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง ตลอดจนด้านสังคมและวัฒนธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535: 1)

พระราชบัญญัติกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน กล่าวถึงลักษณะและการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนตามมาตรา 15 มี 3 ลักษณะ 1) โรงเรียนที่จัด การศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน 2) โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบ การศึกษานอกโรงเรียน 3) โรงเรียนที่จัดให้การศึกษา แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทาง ร่างกาย สติปัญญา หรือจิตใจที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนที่จัดให้การศึกษาแก่ บุคคลผู้ยากไร้หรือผู้ที่เสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษา สงเคราะห์ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. 2545: 182)

โรงเรียนปริยัติรังสรรค์จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเป็นรูปแบบ การศึกษาในระบบโรงเรียน แบ่งโครงสร้างการบริหารเป็น ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ ฝ่ายธุรการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริการ รองผู้อำนวยการฝ่าย สัมพันธ์ชุมชน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป รองผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง (โรงเรียน ปริยัติรังสรรค์. 2550: 7)

งานปกครองมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนมีผู้ปกครอง ดูแลแทนบิดา มารดา ตลอด ระยะเวลาที่อยู่ในโรงเรียนภายใต้ระเบียบที่กำหนดไว้อย่างมีความสุขพอควร จะต้องรับภาระทั้งการ ป้องกัน แก้ไข และส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายและอุดมการณ์ของโรงเรียน

ที่ตั้งไว้ ไม่ใช่จะทำหน้าที่เป็นตำราหรือผู้พิพากษา ที่จะต้องคอยไล่จับหรือตัดสินลงโทษนักเรียน แต่เพียงอย่างเดียว การปกครองนักเรียนในปัจจุบันจึงต้องเปลี่ยนแปลงทั้งรูปแบบ หลักการ และวิธีการให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันอย่างมีหลักวิชา และให้ผลบวกในการปฏิบัติงานปกครองนักเรียน (วรายุทธ ชาเรืองเดช. 2543: 38)

การบริหารงานฝ่ายปกครองในโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นนั้น กรมสามัญศึกษาได้กำหนดแนวทางสำหรับการบริหารงานปกครองนักเรียนไว้ 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน (กรมสามัญศึกษา. 2532: 47-51)

โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ได้ดำเนินการจัดการศึกษาทั้งในด้านวิชาการและการดูแลอบรมสั่งสอนด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม ความประพฤติ และการส่งเสริมประชาธิปไตย พร้อมทั้งการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน โดยจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีความเป็นประชาธิปไตยในตนเอง โดยรองผู้อำนวยการฝ่ายปกครองเป็นหัวหน้า และมีคณะกรรมการฝ่ายปกครองร่วมกันปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานปกครอง โดยถือว่าครูทุกคนเป็นฝ่ายปกครอง เพื่อช่วยกันพัฒนาแก้ไขความประพฤติของนักเรียนให้เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม ซึ่งในสภาพปัจจุบันนักเรียนมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม เช่น การหนีเรียน การทะเลาะวิวาท ปัญหาชู้สาว และการติดเกมคอมพิวเตอร์ ปัญหาเหล่านี้มีสถิติเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ได้สรุปว่าอาจเกิดจากปัญหาการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านการปกครองนักเรียนทั่วไป ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียนยังไม่ดีพอ การกำหนดบทบาทหน้าที่ของครูเกี่ยวกับงานปกครองไม่ชัดเจน ไม่ได้รับความร่วมมือและเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนจากครูเท่าที่ควร ตลอดจนผู้ที่ทำหน้าที่ประสานงานกับครูเกี่ยวกับงานปกครองนักเรียนยังไม่ดีเท่าที่ควร ขาดการประเมินผลการปฏิบัติงานปกครองนักเรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาข้อมูลพร้อมทั้งเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานปกครองนักเรียนให้ดีขึ้น (โรงเรียนปริยัติรังสรรค์. 2549: 1)

การพัฒนาและส่งเสริมวินัย คุณธรรม และจริยธรรม ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ยังขาดการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในปัจจุบัน พบว่านักเรียนยังขาดระเบียบวินัย เช่น มาโรงเรียนสายเป็นประจำ ชอบหลบการเข้าแถวเคารพธงชาติ ไม่ตั้งใจทำกิจกรรมหน้าเสาธง ชอบคุยส่งเสียงดัง ไม่สนใจการอบรมหน้าเสาธงของครูแหว่ประจำวัน แต่งกายผิดระเบียบ และการหนีเรียนในวิชาต่างๆ หนีโรงเรียน ประพฤติด้านชู้สาว การติดเกมคอมพิวเตอร์ การทะเลาะวิวาท เป็นต้น สำหรับงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ได้มีการเลือกตั้งประธานนักเรียนและแต่งตั้งคณะกรรมการนักเรียน แต่ยังไม่ได้ส่งเสริมสนับสนุนและให้โอกาสคณะกรรมการนักเรียนมีบทบาทเท่าที่ควร ครูแหว่ประจำวันและครูที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลความปลอดภัยและความประพฤติของนักเรียนขณะที่อยู่ในโรงเรียน ไม่ได้ปฏิบัติตามภารกิจตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ นอกจากนี้งานครูที่ปรึกษาประจำชั้นและหัวหน้าระดับชั้น

ขาดความใกล้ชิดในการกำกับดูแลเอาใจใส่นักเรียนในชั้นเรียนที่รับผิดชอบ ขาดการประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมและแก้ไขความประพฤติของนักเรียน ครูที่ปรึกษาประจำชั้นและหัวหน้าระดับชั้น ขาดการประสานงานเพื่อร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ (โรงเรียนปริยัติรังสรรค์.

2549: 8)

การปฏิบัติงานปกครองนักเรียน เป็นภาระหน้าที่ของโรงเรียนและของครูทุกคน นอกจากจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการแล้ว ยังต้องปลูกฝังด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นคนดีของสังคม และการปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ เพื่อให้งานปกครองนักเรียนของโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ได้มีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะนำมาซึ่งนักเรียนที่มีความประพฤติดี มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ผู้ศึกษาในฐานะรองผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง ผู้แทนครูในคณะกรรมการสถานศึกษา และครูโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ซึ่งมีหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาโดยตรง เห็นว่าการแก้ปัญหาต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรครู นักเรียน และผู้ปกครอง ทั้งระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการปฏิบัติจากครู และฝ่ายปกครอง โดยการแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนของโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานปกครองนักเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับเสนอให้แก่คณะกรรมการฝ่ายปกครอง ครู คณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงงานด้านการปกครองนักเรียนของโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน
2. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน
3. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม

4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ใน 6 ด้าน คือ เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียน และผู้เกี่ยวข้องกับการปกครองนักเรียน เพื่อวางแผนและหาวิธีการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ซึ่งจะทำให้งานปกครองนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้น 1,378 คน
2. ครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้น 54 คน
3. ผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้น 1,378 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,378 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 302 คน จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับช่วงชั้นในการสุ่ม
2. ครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 54 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 48 คน จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับช่วงชั้นในการสุ่ม

3. ผู้ปกครองนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,378 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นละ 6 คน ช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 6 คน และช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 6 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 นักเรียน จำแนกเป็น

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 ระดับช่วงชั้นที่เรียน

1.1.2.1 ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

1.1.2.2 ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

1.2 ครูผู้สอน จำแนกเป็น

1.2.1 ประสบการณ์ในการสอน

1.2.1.1 น้อยกว่า 5 ปี

1.2.1.2 5 ปีขึ้นไป

1.2.2 ระดับชั้นที่สอน

1.2.2.1 ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

1.2.2.2 ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

1.3 ผู้ปกครองนักเรียน จำแนกเป็น

1.3.1 วุฒิกการศึกษา

1.3.1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.3.1.2 ปริญญาตรีขึ้นไป

1.3.2 ระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง

1.3.2.1 ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

1.3.2.2 ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ใน

6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

งานวิจัยเรื่องนี้มีนิยามศัพท์ดังนี้

1. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง หมายถึง การทำภารกิจหน้าที่ในการอบรมดูแล การป้องกันแก้ไขพัฒนาในด้านความประพฤติ พร้อมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมและสนับสนุนให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนดไว้ 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน ดังนี้

1.1 การวางแผนงานปกครองนักเรียน หมายถึง กระบวนการบริหารที่มีความสำคัญเพราะเป็นการเตรียมการสำหรับการปฏิบัติงานปกครองในโรงเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่ดีของชาติ โดยมีการรวบรวมและจัดทำระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวินัยในงานปกครองนักเรียน มีการจัดสายงานปกครองนักเรียน มีการทำแผนงานและโครงการ และมีการรวบรวมจัดทำข้อมูลสถิติเกี่ยวกับงานปกครองนักเรียน

1.2 การบริหารงานปกครองนักเรียน หมายถึง การจัดให้ครู-อาจารย์ในโรงเรียนปฏิบัติงานปกครองนักเรียนตามวัตถุประสงค์ ตามแผนที่กำหนดไว้ มีการจัดการปกครองนักเรียนแบบระดับชั้น หรือการปกครองแบบคณะมีการสนับสนุนกำลังเงิน วัสดุอุปกรณ์ โดยใช้กระบวนการบริหารอันประกอบด้วย การวางแผน การจัดการ การอำนวยการ และการควบคุมงาน เพื่อให้งานปกครองดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและขจัดปัญหาที่มีอยู่ให้ลดลง

1.3 การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การส่งเสริมพัฒนาความประพฤติตนอยู่ในระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อตกลงที่กำหนดขึ้นหรือการกระทำของบุคคลทั้งทางกาย วาจา ใจ ในสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม และดีงาม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประพฤติ ปฏิบัติตน อันเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม ที่ยึดถือปฏิบัติกันมาอย่างถูกต้อง ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติร่วมกันในสังคม เพื่อให้เกิดสันติสุข และความ เป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักเรียน

1.4 การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้นจนกลายเป็นนิสัย โดยการใช้เหตุผลชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงพฤติกรรมที่ไม่ดีต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่เห็นอกเห็นใจ เสริมกำลังใจแก่นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนประพฤติปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเอง

1.5 การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน หมายถึง การจัดและฝึกประสบการณ์ให้นักเรียนเห็นคุณค่า หลักการ วิถีทางของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

รู้จักสิทธิ หน้าที่ของตนเอง และเคารพสิทธิของผู้อื่น เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี รู้จักฐานะของตนเองในสังคม สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยจัดกิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่มให้กับนักเรียน การปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักเรียน

1.6 การประเมินผลงานปกครองนักเรียน หมายถึง กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลว่าการดำเนินงานมีคุณภาพหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อประมวลผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองในการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานปกครองให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยอาศัยข้อมูลที่เก็บมาด้วยวิธีการต่างๆ

2. ฝ่ายปกครอง หมายถึง ครูที่มีหน้าที่ดูแล การป้องกัน แก้ไข พัฒนาในด้านความประพฤติของนักเรียน พร้อมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมและสนับสนุนให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม ประกอบด้วย ผู้จัดการและผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง หัวหน้าระดับ ครูประจำชั้นทุกระดับ และครูทุกคนในโรงเรียน

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ โดยจำแนกตาม

3.1 เพศ หมายถึง เพศชายและเพศหญิง

3.2 ระดับช่วงชั้นที่เรียน หมายถึง จำนวนชั้นเรียนในแต่ละช่วง โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) และช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

4. ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ทำการสอนในระดับช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตาม

4.1 ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง จำนวนปีที่ครูผู้สอนหรือเคยทำการสอนในระดับมัธยมศึกษา จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ ประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป

4.2 ระดับชั้นที่สอน หมายถึง จำนวนชั้นเรียนในแต่ละช่วง จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) และช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

5. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตาม

5.1 วุฒิกการศึกษา หมายถึง วุฒิกการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีขึ้นไป

5.2 ระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง หมายถึง ชั้นเรียนของนักเรียนแต่ละช่วงชั้น จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) และช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

6. โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ หมายถึง โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการ

ส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ 57 ถนนราชดำเนิน ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเรื่องการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ได้อาศัยกรอบแนวคิดของกรมสามัญศึกษา (2542: 42-47) กำหนดขอบข่ายการบริหารงานปกครองนักเรียน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานประเมินการบริหารงานปกครองนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาไว้ 6 ด้าน ดังนี้ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน

ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญของขอบข่ายการบริหารงานปกครองนักเรียน ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดตัวแปรตาม เพื่อมุ่งเน้นที่จะควบคุมพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน ให้นักเรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย เคารพในกฎหมาย ตลอดจนมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เลื่อมใสศรัทธาในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข อีกทั้งให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษา ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน

ส่วนตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยได้กำหนดกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม คือ นักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน ดังนี้

ตัวแปรนักเรียน

เพศ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ ธิดา เลิศพรประสบโชค. (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมเรื่องความมีระเบียบวินัยอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ จะเห็นได้จากนักเรียนมีความเห็นด้วยตรงกันเป็นส่วนใหญ่ในเรื่องระเบียบวินัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดว่า การออกนอกบริเวณโรงเรียนควรขออนุญาตครูทุกครั้ง และเห็นด้วยที่ว่าผู้ฝ่าฝืนระเบียบวินัยย่อมจะนำความเดือดร้อนมาสู่หมู่คณะ (สินีนาฏ สุทธิจินดา. 2543: 98) และนักเรียนเพศหญิงและเพศชายมีวินัยในตนเองโดยรวม วินัยในตนเองในด้านการปฏิบัติตนในห้องเรียน การปฏิบัติตนนอกห้องเรียน และการปฏิบัติตนในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 โดยมีแนวโน้มว่า นักเรียนเพศหญิงมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนเพศชายทุกด้าน (วิชัย เจริญศรี. 2546: 79) นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนเพศหญิงระบุว่า ครูที่ปรึกษามีการปฏิบัติในการดูแลช่วยเหลือสูงกว่านักเรียนเพศชาย ส่วนด้านอื่นพบว่าไม่แตกต่างกัน

ระดับช่วงชั้นที่เรียน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ สีนินาฏ สุทธจินดา (2543: 98) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครพบว่า นักเรียนระดับชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 มีวินัยในตนเองโดยรวม วินัยในตนเองในด้านการปฏิบัติตนในห้องเรียน การปฏิบัติตนนอกห้องเรียน และการปฏิบัติตนในสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นักเรียนระดับชั้นปีที่ 2 กับนักเรียนระดับชั้นปีที่ 1 และนักเรียนระดับชั้นปีที่ 2 กับนักเรียนระดับชั้นปีที่ 3 มีวินัยในตนเองโดยรวม วินัยในตนเองในด้านการปฏิบัติตนในห้องเรียน และการปฏิบัติตนนอกห้องเรียน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนระดับชั้นปีที่ 2 กับนักเรียนระดับชั้นปีที่ 1 มีวินัยในตนเองในด้านการปฏิบัติตนในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (วิชัย เจริญศรี. 2546: 79) นักเรียนที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระบุว่าครูที่ปรึกษามีการปฏิบัติในการดูแลช่วยเหลือมากกว่านักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรครูผู้สอน

ประสบการณ์ในการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ สรสิทธิ์ เขตคาม (2548: 31) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากมีความชำนาญทางการสอนมากกว่าผู้ที่เริ่มปฏิบัติงาน และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน มีเจตคติต่อปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลด้วยการสะสมผลงานแตกต่างกัน (เนงลักษณ์ สนธิสุวรรณ. 2544: บทคัดย่อ) ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพการสอนแตกต่างกัน (สุพจน์ เต็มแย้ม. 2541: บทคัดย่อ) ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการในการพัฒนาทางวิชาการด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการวิจัย ในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า (เกษมา แพร่ภิญโญ. 2546: 88)

ระดับชั้นที่สอน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ สมลักษณ์ มธุรสสุวรรณ (2548: 87-88) พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านความมีระเบียบวินัย และด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกัน พบว่าคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบเพียงด้านเดียวที่แตกต่างกัน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่แตกต่างกัน ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ธิดา เลิศพรประสพโชค. 2547: บทคัดย่อ)

ตัวแปรผู้ปกครองนักเรียน

วุฒิการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ ชมแข พงษ์เจริญ (2542: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิรูปตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ดรอุณวรรณ ด่านพิทักษ์. 2535: 37) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพแตกต่างกัน โดยผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง มีบทบาทในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพมากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ (สุพล บุญมีทองอยู่. 2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาทางวินัยนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ จะมีปัญหาทางด้านการอ่านและการเขียนหนังสือ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบวินัยน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง

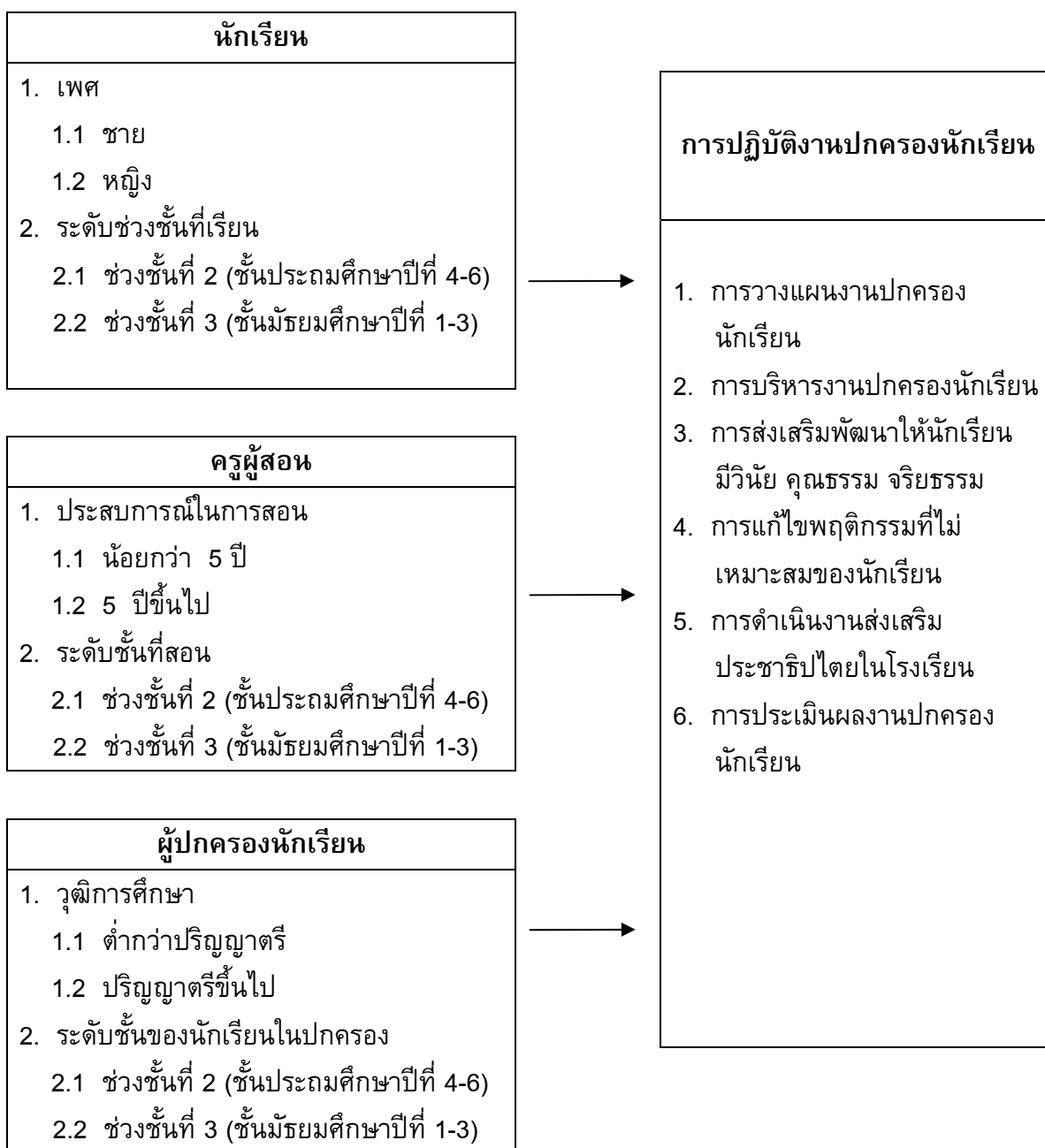
ระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ ชนิดา ชื่นวัด (2549: 95) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการปฏิรูปสถานศึกษา โรงเรียนวัดคลองชัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นของนักเรียนในปกครองต่างกันมีส่วนร่วมของการปฏิรูปสถานศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นของนักเรียนในปกครองต่างกัน มีส่วนร่วมในการปฏิรูปสถานศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ ด้านการประเมินผลการเรียน ด้านการปกครองนักเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นของนักเรียนในปกครองต่างกัน มีส่วนร่วมของการปฏิรูปสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน (พูนทรัพย์ พ่วงนาคพันธ์. 2548: 96) ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นเรียนของนักเรียนในปกครองที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูโรงเรียนอนุคม

วิทยา ตามแนวปฏิรูปการศึกษา อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า คุณธรรม จริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้แนวคิดในการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานของ ฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิตรังสรรค์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยออกเป็น 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน และกำหนดตัวแปรอิสระในการศึกษา ดังนี้ นักเรียนจำแนกเป็นเพศ และระดับช่วงชั้นที่เรียน ครูผู้สอนจำแนกเป็นประสบการณ์ในการสอน และระดับช่วงชั้นที่สอน ผู้ปกครองจำแนกเป็น วุฒิการศึกษา และระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง และได้นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 1 ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ซึ่งผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาในด้านต่าง ๆ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี
 - 1.1 ข้อมูลทั่วไป
 - 1.2 ประวัติการศึกษา และวิสัยทัศน์
 - 1.3 นโยบายในการพัฒนาโรงเรียน
 - 1.4 ภารกิจหลัก และเป้าหมาย
 - 1.5 การปฏิบัติงานปกครองของโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
2. งานปกครองนักเรียน
 - 2.1 ความหมายของงานปกครองนักเรียน
 - 2.2 ความสำคัญของงานปกครองนักเรียน
 - 2.3 ขอบข่ายของงานปกครองนักเรียน
3. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
 - 3.1 การวางแผนงานปกครองนักเรียน
 - 3.2 การบริหารงานปกครองนักเรียน
 - 3.3 การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม
 - 3.4 การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน
 - 3.5 การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน
 - 3.6 การประเมินผลงานปกครองนักเรียน
4. เอกสารเกี่ยวกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย
 - 4.1 ด้านนักเรียน
 - 4.1.1 เพศ
 - 4.1.2 ระดับช่วงชั้นที่เรียน
 - 4.2 ด้านครูผู้สอน
 - 4.2.1 ประสบการณ์ในการสอน
 - 4.2.2 ระดับชั้นที่สอน
 - 4.3 ด้านผู้ปกครองนักเรียน
 - 4.3.1 วุฒิการศึกษา
 - 4.3.2 ระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี เช่น ที่ตั้ง ปรัชญาการศึกษา วิสัยทัศน์ นโยบายในการพัฒนาโรงเรียน การกิจหลักและเป้าหมาย มีดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตั้งอยู่เลขที่ 57 ถนนราชดำเนิน ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000 โทรศัพท์ 0-3242-5189 โทรสาร 0-3240-0834 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ พื้นที่ 5 ไร่ 1งาน 22 ตารางวา มีอาคาร 4 หลัง เป็นอาคารเรียนสำหรับนักเรียน สนามกีฬาโรงเรียน 1 แห่ง อาคารประกอบอาหาร 1 หลัง โรงอาหาร 1 หลัง ศาลาการเปรียญ 1 หลัง ชั้นบนใช้เป็นห้องนาฏศิลป์และชั้นล่างใช้เป็นห้องศิลปะ (โรงเรียนปริยัติรังสรรค์. 2549: 1)

โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จัดระดับการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับปฐมวัย ได้แก่ชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 1 ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 2 ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และช่วงชั้นที่ 3 ได้แก่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 -3

1.2 ปรัชญาการศึกษา และวิสัยทัศน์

โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ มีปรัชญาการศึกษาของโรงเรียน คือ “พัฒนาการดี มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ คู่คุณธรรม นำประชาธิปไตย” หมายถึง การมุ่งเน้นให้นักเรียนมีพัฒนาการครบทุกด้านอย่างสมดุล มีวินัยใฝ่การเรียนรู้ เป็นผู้มีความตั้งใจ และเป็นผู้มีจิตสาธารณะ สามารถดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข คำขวัญของโรงเรียน “พัฒนาคณ เพื่อพัฒนาสังคม” หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนที่มุ่งเน้นให้เป็นเอกลักษณ์ของนักเรียน โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติของตนเอง สี่ประจำโรงเรียน สี่ประจำโรงเรียนคือ “น้ำเงิน-เหลือง” สีน้ำเงิน หมายถึง ความสดใสและมั่นคงในการปฏิบัติตนของนักเรียนให้เป็นผู้ที่ดี ทำดี และปฏิบัติดี สีเหลือง หมายถึง ความเป็นผู้มีจิตสาธารณะ มีคุณธรรมและมีวินัยในตนเอง อักษรย่อของโรงเรียน “ป.ร.” วิสัยทัศน์ (Vision) คือ โรงเรียนปริยัติรังสรรค์จะมุ่งพัฒนาการบริหารและการจัดการให้ครู ผู้ปกครองและชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดี มีคุณธรรมและมีสติปัญญา สามารถคิดเป็นและแก้ปัญหาได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ ตลอดจนมีความสามารถในการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม (โรงเรียนปริยัติรังสรรค์. 2549: 15-16)

1.3 นโยบายในการพัฒนาโรงเรียน

โรงเรียนปรีดิตรังสรรค์ มีนโยบายในการพัฒนาโรงเรียนดังนี้ (โรงเรียนปรีดิตรังสรรค์. 2549: 28)

1. การสืบสานและส่งเสริมภูมิปัญญาไทยและการพัฒนาวัฒนธรรมพื้นบ้าน ส่งเสริมให้มีการพัฒนา รวบรวม องค์ความรู้ดั้งเดิม ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยทุกแขนง วัฒนธรรมพื้นบ้าน และวัฒนธรรมของชุมชนต่าง ๆ แล้วสืบสานโดยการเผยแพร่คุณค่าออกไปให้แพร่หลาย ด้วยวิธีการและสื่อต่าง ๆ รวมทั้งบรรจุไว้เป็นสาระสำคัญในการเรียนรู้ทุกระดับ เพื่อให้ประชาชน เข้าใจ เห็นคุณค่าและยอมรับซึ่งกันและกัน อันก่อให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมและนำไปสู่ การเลือกสรรและปรับปรุงให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตในปัจจุบันและอนาคต

2. การทำนุบำรุงรักษามรดกทางวัฒนธรรม สืบสาน เสริมสร้างเอกลักษณ์ และ เผยแพร่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในสังคมโลก ทำนุบำรุงรักษาสืบสาน สร้างสรรค์และพัฒนา มรดก วัฒนธรรม เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของชาติ ตลอดจน เผยแพร่ภาพลักษณ์เกี่ยวกับภูมิปัญญาไทยและศักดิ์ศรีของวัฒนธรรมไทยให้แก่คนไทยและ สังคมโลก

3. การพัฒนาจิตใจ ให้ศาสนธรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาจิตใจของประชาชนให้ เป็นคนดี

4. การบริหารและการจัดกิจกรรมทางศาสนา ทำนุบำรุงศาสนาด้วยการปรับปรุง การบริหารศาสนาให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ในการจัดการศึกษาโรงเรียนปรีดิตรังสรรค์ได้กำหนดนโยบายของโรงเรียนให้สอดคล้อง ตามความมุ่งหมายของหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยมี จุดเน้น ในแต่ละด้านดังนี้ (โรงเรียนปรีดิตรังสรรค์. 2549: 30-31)

1. ด้านนักเรียน

ระดับก่อนประถมศึกษา เน้นการเตรียมความพร้อมให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านอย่าง สมดุล และสอดคล้องกับหลักสูตรและเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ระดับประถมศึกษา เน้นกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาตนเองและการร่วมกิจกรรม อย่างมีความสุขในการเรียน คิดเป็นทำเป็นและแก้ปัญหาได้ มีคุณธรรมจริยธรรมและวินัยดีงาม

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เน้นกระบวนการเรียนรู้ สามารถค้นพบความสามารถ ความถนัดความสนใจของตนเอง เลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม มีทักษะในการเลือก และตัดสินใจการประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และคำนึงถึงประโยชน์ของสังคมโดยรวม

2. ด้านครู-อาจารย์

พัฒนาครู-อาจารย์ ให้เป็นนักจิตวิทยาที่ดี สามารถกระตุ้น แนะนำชี้แนะเป็นผู้ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้หลักวิธีการจัดการศึกษา สามารถเป็นแบบอย่างที่ดี ในด้าน

วิชาการ ด้านคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน ตลอดจนมีการพัฒนาตนเองเพื่อความเป็นครูมืออาชีพ และได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม

3. ด้านชุมชน

ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาเป็นแหล่งการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ผู้ปกครองและครูมีความเข้าใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียนด้วยความเต็มใจ

4. ด้านอาคารสถานที่และวัสดุครุภัณฑ์

จัดอาคารสถานที่ให้เหมาะสมและเพียงพอกับจำนวนนักเรียน จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีบรรยากาศ ร่มรื่นสวยงาม สุขภาพของโรงเรียนมีความปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ ตลอดจนจัดหาสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานการสอนของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของนักเรียน

5. ด้านการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการของโรงเรียน ดำเนินการในรูปของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนและคณะกรรมการพัฒนาโรงเรียน โดยมีผู้แทนหลายฝ่ายจากภายในและภายนอกโรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและการจัดการ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.4 การกิจหลัก และเป้าหมาย

โรงเรียนปริยัติรังสรรค์มีการกิจหลักดังนี้ (โรงเรียนปริยัติรังสรรค์. 2549: 4-5)

1. จัดการศึกษาและอบรมเลี้ยงดูให้กับนักเรียน ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย
 2. สร้างเสริม ปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับผู้เรียน
 3. พัฒนาการให้ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีสุขภาพ พลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง และมีบุคลิกภาพที่ดีและเหมาะสมกับวัย
 4. ให้คำปรึกษา แนะนำและแก้ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพให้กับนักเรียน และบุคคลที่สนใจทั่วไป
 5. จัดการศึกษาให้ผู้เรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาและชุมชนที่อยู่ห่างไกล
- เป้าหมาย (Goal)
1. จัดการศึกษาทุกระดับ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนและให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามศักยภาพของ แต่ละบุคคล
 2. มุ่งเน้นการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เกิดทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน

3. ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
4. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลต่าง ๆ ในการนำมาตัดสินใจ เพื่อสร้างเสริมในการพัฒนาตนเองและแก้ปัญหาได้ตามความเหมาะสม โดยรับคำปรึกษา ข้อมูลจากครูประจำชั้น คณะผู้บริหารโรงเรียน และฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน
5. มุ่งพัฒนาครูและพัฒนาศักยภาพบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ทนต่อเหตุการณ์ โดยพัฒนาครูและบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดปีการศึกษา
6. พัฒนาอาคารสถานที่และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านวัสดุ อุปกรณ์ให้พอเพียง และจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีสภาพร่มรื่นสวยงาม
7. ให้ครู ผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนในการวางแผนในการปฏิบัติและการประเมินผล การปฏิบัติงานของโรงเรียน

หลักการบริหารงานที่ใช้ในการพัฒนาโรงเรียน คือ ระดมทรัพยากรบุคคลและการทำงานแบบมีส่วนร่วม มีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ บริหารงานตามวงจร PDCA มีการกำกับติดตามและประเมินผลเป็นระยะๆ โดยผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการและรายงานผลการดำเนินงาน โดยแบ่งโครงสร้างการบริหารงานออกเป็น 6 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายบริการ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป และฝ่ายสัมพันธ์ชุมชน (โรงเรียนปริยัติรังสรรค์. 2549: 7-14)

1.5 การปฏิบัติงานปกครองของโรงเรียนปริยัติรังสรรค์

โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ มุ่งเน้นพัฒนาครู-อาจารย์ทุกท่านให้เป็นนักจิตวิทยาที่ดี สามารถกระตุ้น แนะนำ ชี้แนะ เป็นผู้ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้หลัก วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยจัดส่งครู อาจารย์เข้าร่วมอบรม สัมมนาในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนสามารถผลิต พัฒนาสื่อที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น รักการอ่าน เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การจัดดำเนินการดังกล่าวเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม การจัดการเรียนการสอนจึงผสมผสานสาระความรู้ร่วมกับการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (โรงเรียนปริยัติรังสรรค์. 2549: 30-31)

การปฏิบัติงานปกครองนักเรียนเป็นภาระหน้าที่ของโรงเรียนและของครูทุกคน ซึ่งนอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนแล้ว ยังต้องปลูกฝังความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นคนดีของสังคม และปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ ในปีการศึกษา 2549 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ โดยฝ่ายปกครองได้กำหนดการปฏิบัติงานปกครอง

นักเรียนโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ได้แบ่งเป็นขอบข่ายและภารกิจการบริหารงาน ดังนี้ (คู่มือฝ่ายปกครอง. 2548: 33-34)

1. การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม
 1. จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน ในเรื่องนโยบายหน่วยเหนือให้ความสำคัญหรือตรงกับสภาพปัจจุบันปัญหาที่โรงเรียนสมควรรณรงค์
 2. เป็นหน่วยงานกระตุ้นหรือร่วมจัด สนับสนุนให้งานต่าง ๆ ของโรงเรียนจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรมอันดีงามของไทย เช่น ให้ความรู้เกี่ยวกับสมบัติผู้ดี ประกวดมารยาท ทำเนียบคนดี ป้ายนิเทศให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เป็นต้น
 3. วางแผนงาน/โครงการพัฒนางานที่รับผิดชอบร่วมกับคณะกรรมการปกครองเพื่อนำมากำหนดกิจกรรมปฏิบัติที่สอดคล้อง
 4. พัฒนาระบบข้อมูลความดีของนักเรียน เพื่อสนับสนุนงานของครูที่ปรึกษาประจำชั้นให้มีข้อมูลได้หลากหลายและเกิดความชื่นชมยินดีของผู้ปกครองนักเรียน รวมทั้งเผยแพร่สู่สาธารณะ
 5. จัดทำและดำเนินการมอบเกียรติบัตรหรือรางวัลให้นักเรียนที่ประพฤติเด่นในด้านต่าง ๆ
 6. เป็นคณะทำงานร่วมกับหัวหน้างานควบคุมแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน หัวหน้าระดับชั้นและหัวหน้างานสำนักงานปกครอง ในฐานะเลขานุการคณะทำงาน “ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและควบคุมแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน” มีขอบข่ายของงานครอบคลุมระเบียบพฤติกรรมนักเรียน งานโครงการพิเศษด้านพฤติกรรมนักเรียน งานเฝ้าระวังการณ์ประจำวัน งานโรงเรียนสีขาว งานคณะกรรมการนักเรียน งานคณะสี และงานสารวัตรนักเรียน ฯลฯ
2. การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน
 1. มีการจัดทำแผนงาน โครงการ ไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปีของโรงเรียน
 2. กำหนดปฏิทิน กิจกรรมที่จะปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน เช่น การเลือกตั้งคณะกรรมการนักเรียน การเลือกตั้งกรรมการห้องเรียน
 3. ร่วมเดินรณรงค์ให้ประชาชนไม่ขายสิทธิขายเสียง มีการเลือกตั้งคณะกรรมการห้องเรียน คณะกรรมการนักเรียน คณะกรรมการกิจกรรมต่าง ๆ เช่น คณะสี ชุมนุม มีสถานนักเรียนนักเรียนที่ได้ดำเนินการเลือกตั้งเปลี่ยนทุก ๆ ปีการศึกษา โดยนักเรียนทุกคนเป็นผู้เลือกตั้ง
 4. มีการประเมินผลการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน โดยมีการรายงาน การประเมินโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นโดยมีแบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์
3. การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน
 1. ประสานงานและให้การสนับสนุนหัวหน้าระดับชั้น เพื่อให้การทำงานของทุกระดับชั้นมีทิศทางไปในทางเดียวกัน ในเรื่องการควบคุม แก้ไขพฤติกรรมนักเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน

2. วางแผนการ/โครงการ พัฒนางานแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนให้เป็นไปตามนโยบายของโรงเรียนที่เน้นให้นักเรียนเป็นคนดีในสังคม

3. เป็นหน่วยประสานการทำงานของระดับชั้น งานเวรประจำวัน งานที่ปรึกษาประจำชั้น งานแนะแนว ให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4. พัฒนาระบบข้อมูลความผิดของนักเรียน เพื่อสนับสนุนงานของครูที่ปรึกษาประจำชั้น

5. เป็นคณะทำงานร่วมกับหัวหน้างานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม หัวหน้าระดับชั้น และหัวหน้างานสำนักงานปกครอง ในฐานะเลขานุการคณะทำงาน “ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและควบคุมแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน” มีขอบข่ายของงานครอบคลุมงานระเบียบพฤติกรรมนักเรียน งานโครงการพิเศษด้านพฤติกรรมนักเรียน งานเวรรักษาการณ์ประจำวัน งานโรงเรียนสีขาว งานกิจกรรมนักเรียน งานคณะสี และงานสารวัตรนักเรียน ฯลฯ

งานปกครองนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารโรงเรียน ที่ส่งผลไปถึงการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน การเสริมสร้างให้นักเรียนมีความประพฤติที่ดี มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งจะเจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติต่อไปในอนาคต งานปกครองนักเรียนมีลักษณะเป็นงานที่ส่งเสริม พัฒนา ควบคุม และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัย ซึ่งจะก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกันของนักเรียน

2. งานปกครองนักเรียน

งานปกครองนักเรียนต้องถือว่าครูทุกคนในโรงเรียนเป็นผู้ปกครองของนักเรียน ตลอดระยะเวลาที่อยู่ในโรงเรียนต้องอบรมสั่งสอน ตักเตือน และช่วยกันแก้ไขพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมในทุกโอกาสที่สามารถจะกระทำได้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรมที่พึงประสงค์

2.1 ความหมายของงานปกครองนักเรียน

งานปกครองนักเรียนเป็นงานหนึ่งของการบริหารโรงเรียน เป็นงานที่ส่งผลไปถึงการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน และสนับสนุนการเรียนการสอนปกติภายในโรงเรียน ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของงานปกครองนักเรียน ดังนี้

กรมสามัญศึกษา (2540 ก: 3) ได้ให้ความหมายของงานปกครองนักเรียนว่า หมายถึง งานส่งเสริม พัฒนา ควบคุม และแก้ไขความประพฤติของนักเรียนเพื่อให้อยู่ในระเบียบวินัย และก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนของครู – อาจารย์ ให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร

วิศิษฐ์ หมายดี (2541: 23) กล่าวว่า งานปกครองนักเรียน คือ งานที่เกี่ยวกับการป้องกัน แก้ไข พัฒนา และส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียน รวมทั้งสร้างความอบอุ่นให้เกิดแก่นักเรียน รวมถึงการดูแลพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปในแนวทางที่พึงประสงค์

เทอดเกียรติยศ คำโสภา (2542: 25) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับงานปกครองนักเรียนว่า หมายถึง งานเกี่ยวกับการป้องกัน แก้ไขพัฒนา และการส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย พร้อมทั้งการสร้างความปลอดภัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียนและการควบคุมดูแลนักเรียน เพื่อก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน และสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

ดวงใจ ชนะกุล (2543: 24) ได้กล่าวถึงงานปกครองนักเรียนว่า งานปกครองนักเรียน คือ งานเกี่ยวกับการป้องกัน แก้ไข พัฒนา และส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนให้มีความเจริญงอกงามทั้งด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม ควบคู่ไปกับด้านร่างกายและสติปัญญา เพื่อให้นักเรียนอยู่ในโรงเรียน ชุมชน และสังคมได้อย่างสันติสุข

สรุปได้ว่า งานปกครองนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการอบรม ดูแล การป้องกัน แก้ไข พัฒนา ในด้านความประพฤติ พร้อมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมนักเรียน และการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มีคุณธรรมและจริยธรรม โดยอาศัยกระบวนการ และการจัดการที่ดี เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ เป็นเยาวชนที่ดีของประเทศไทย และการอยู่ร่วมกันด้วยความสามัคคี ส่งผลให้กิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร

2.2 ความสำคัญของงานปกครองนักเรียน

งานปกครองนักเรียน เป็นงานที่มีความรับผิดชอบต่อการที่จะปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและปฏิบัติตามคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม จึงถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งงานหนึ่งในโรงเรียน

กรมสามัญศึกษา (2540: 3) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการดำเนินงานปกครองนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดประโยชน์ 6 ประการ คือ

1. ทำให้เกิดความสงบเรียบร้อยในโรงเรียน โรงเรียนดำเนินกิจการต่างๆ ได้ด้วยดี
2. ส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. นักเรียนแต่ละคนได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเฉพาะตนเต็มตาม

ศักยภาพ

4. นักเรียนที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ ได้รับความช่วยเหลือ และแก้ไขพฤติกรรมให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

5. บุคลากรในโรงเรียนรู้จักควบคุมตนเองให้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข รู้จักการให้และการรับ มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เข้าใจและยอมรับกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ

6. บุคลากรในโรงเรียนเข้าใจรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย รู้จักใช้สิทธิและทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง

กล่าวโดยสรุปแล้ว งานปกครองนักเรียนมุ่งเน้นที่จะควบคุมพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน ให้นักเรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม

มีระเบียบวินัย เคารพในกฎหมาย ตลอดจนมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เลื่อมใสศรัทธาในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.3 ขอบข่ายของงานปกครองนักเรียน

งานปกครองนักเรียน เป็นภาระหน้าที่ของโรงเรียนและของครูทุกคน นอกจากจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการแล้ว ยังต้องปลูกฝังด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นคนดีของสังคม ซึ่งมีขอบข่ายหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

กรมสามัญศึกษา (2542: 42-47) ได้กำหนดงานด้านต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติไว้ 6 ด้าน คือ

1. การวางแผนงานปกครองนักเรียน มีการวางแผนงานด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียนไว้ดังนี้
 - 1.1 รวบรวมและจัดทำระเบียบวินัยข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปกครองนักเรียน จัดทำเอกสารคู่มือนักเรียน
 - 1.2 เผยแพร่ระเบียบข้อบังคับในการปกครองนักเรียนให้นักเรียน ผู้ปกครอง และครู – อาจารย์ทราบ
 - 1.3 จัดทำแผนงาน โครงการ ปฏิทินปฏิบัติงาน แผนปฏิบัติงาน การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่
 - 1.4 รวบรวมและจัดทำข้อมูลสถิติเกี่ยวกับงานปกครองนักเรียน ทะเบียน พฤติกรรมนักเรียน หลักฐานการติดต่อผู้ปกครอง หลักฐานการลงโทษนักเรียน หลักฐานการให้รางวัล หลักฐานการแก้ปัญหานักเรียน หลักฐานการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
2. การบริหารงานปกครองนักเรียน เป็นกระบวนการปฏิบัติงานตามแผนซึ่งวางไว้ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ มีขอบข่ายการบริหารงานดังนี้
 - 2.1 การกำหนดสายงานปกครองนักเรียน
 - 2.2 การทำแผนภูมิสายงานการปกครองนักเรียน
 - 2.3 การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบครบทุกงานตามแผนภูมิของโรงเรียน
 - 2.4 การประชาสัมพันธ์เผยแพร่
 - 2.5 การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในโรงเรียน
3. การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม มีขอบข่ายในการดำเนินงานดังนี้
 - 3.1 การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย
 - 3.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม
 - 3.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม
 - 3.4 การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3.5 การยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนผู้ประพฤติดี

3.6 เผยแพร่เกียรติประวัติของนักเรียนที่ประพฤติดีปรากฏ

4. การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน มีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องงานปกครองนักเรียน เพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น จนกลายเป็นนิสัยและเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพของประเทศชาติ โดยมีขอบเขตในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ดังนี้

4.1 การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

4.2 การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน

4.3 การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ในโรงเรียน

5. การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน โรงเรียนมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการพัฒนานักเรียน เพื่อให้เป็นผู้เห็นคุณค่าของประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นอุดมคติ เป็นระบบการเมือง เป็นวิถีชีวิต โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนเป็นหลัก กรมสามัญศึกษา จึงได้กำหนดขอบข่ายการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนดังนี้

5.1 การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

5.2 การจัดทำแผนงานโครงการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

5.3 การจัดกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

6. การประเมินผลงานปกครองนักเรียน การประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จ เพราะเป็นจุดสิ้นสุดของกระบวนการทำงาน และนำเข้าสู่จุดเบื้องต้นของกระบวนการพัฒนาทุกภาคธุรกิจในโรงเรียน ซึ่งมีขอบข่ายการประเมินดังนี้

6.1 แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน

6.2 วิเคราะห์ผลการประเมิน

6.3 เสนอผลการวิเคราะห์และประเมินผล

6.4 นำผลการวิเคราะห์และประเมินไปใช้ในการปรับปรุงงาน

ทองคูณ หงษ์พันธ์ (2528: 83-84) ได้กล่าวถึง ขอบข่ายหน้าที่และความรับผิดชอบในการปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักเรียนไว้ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การให้ความรู้ ต้องสอนหรือปลูกฝังให้เด็กรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของประชาธิปไตยให้เหมาะสมกับวัย ขั้นที่ 2 การสร้างเจตคติ ต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อหลักการและวิธีการประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นกับเด็ก ขั้นที่ 3 การฝึกปฏิบัติ พยายามให้เด็กเกิดทักษะในเรื่องประชาธิปไตย โดยให้ฝึกปฏิบัติจริงในทุกโอกาสเท่าที่จะทำได้

วิศิษฐ์ หมายดี (2541: 51) ได้กล่าวถึง ขอบข่ายหน้าที่และความรับผิดชอบในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนว่า ครูอาจารย์ในโรงเรียนมีหน้าที่ป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้นจนกลายเป็นนิสัย และเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพของประเทศ โดยอาศัยหลักของการป้องกันแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม คือ ใช้เหตุผลชี้แจงให้เด็กเข้าใจมอบหมายงานให้รับผิดชอบปกครองด้วยความละมุนละม่อมด้วย

ตัวอย่างที่ดี ส่งเสริมวินัยของตนเองใช้เวลาเล่าเรียนยาวขึ้น นอกจากนั้นยังต้องใช้หลักการควบคุม หลักการพัฒนาส่งเสริมในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

สรุปได้ว่า ครู ผู้ปกครอง พนักงานในโรงเรียนทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบต่อความประพฤติ ของนักเรียนทุกคนโดยตรง ซึ่งทุกคนต้องร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขความประพฤติ ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน พร้อมทั้งส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยต่อตนเองและสังคมให้กับ นักเรียน เพื่อการอยู่ร่วมกันในโรงเรียนและสังคมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าขอบข่ายการบริหารงานปกครองนักเรียนเป็นแนวทางที่มุ่งเน้นที่จะ ควบคุมพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน ให้นักเรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย เคารพในกฎหมาย ตลอดจนมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เลื่อมใสศรัทธาในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็น ประมุข และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้ นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน

3. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง

การปฏิบัติงานปกครอง เป็นภาระหน้าที่ของโรงเรียนและครูทุกคน นอกจากจะจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการแล้ว ยังต้องปลูกฝัง ด้านวินัย เพื่อให้เป็นคนดีของสังคม และเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ

3.1 การวางแผนงานปกครองนักเรียน

การวางแผนงานปกครองนักเรียน เป็นหน้าที่งานบริหารที่สำคัญ เป็นกระบวนการที่ ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครอง และคณะกรรมการฝ่ายปกครองทำการตัดสินใจไว้ล่วงหน้า เกี่ยวกับงานปกครองนักเรียนที่จะกระทำในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวางแผน งานปกครองนักเรียน ดังนี้

อนันต์ เกตุวงศ์ (2534: 10-11) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวางแผนดังนี้ คือ

1. การป้องกันมิให้เกิดปัญหาในอนาคต
2. ทำให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความมั่นใจ
3. ทำให้งานมีความเป็นไปได้อ
4. การวางแผนก่อให้เกิดการประหยัด ทำให้มีการเลือกวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุด ก่อนจะนำไปใช้ อาจจะมีการทดลอง ประเมินผล และทดสอบผลดีผลเสียแล้ว
5. ก่อให้เกิดความสะดวก และง่ายในการบริหาร
6. ป้องกันปัญหาทางด้านโครงสร้าง และบริหาร
7. การวางแผนทำให้เกิดขวัญกำลังใจ และมีความรับผิดชอบสูง

เจริญ เวียงยศ (2538: 111) ได้กล่าวว่า ครู อาจารย์ในงานปกครองไม่มีเวลาช่วยปฏิบัติงานเพียงพอ มีการนำผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมาเป็นข้อมูลในการวางแผนน้อย และขาดการวางแผนเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติมาก และการประสานงานเพื่อใช้ข้อมูลที่ผ่านมา เพื่อการวางแผนและการประสานการดำเนินงานระหว่างหน่วยปฏิบัติ กับ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

กรมสามัญศึกษา (2540: 42) ได้กำหนดขอบข่ายงานด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียนไว้ ดังนี้

- 1.1 รวบรวมและจัดทำระเบียบวินัยข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวินัยในการปกครองนักเรียน
 - 1.1.1 จัดทำระเบียบชั้นในโรงเรียน
 - 1.1.2 จัดทำเอกสารคู่มือนักเรียน
 - 1.1.3 เผยแพร่ระเบียบข้อบังคับในการปกครองนักเรียน ให้นักเรียน ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ทราบ
- 1.2 จัดสายงานปกครองนักเรียน
 - 1.2.1 ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครอง
 - 1.2.2 คณะกรรมการฝ่ายปกครอง
 - 1.2.3 งานหัวหน้าคณะกรรมการฝ่ายปกครอง หรือหัวหน้าระดับชั้น
 - 1.2.4 งานอาจารย์เวรประจำวัน
 - 1.2.5 งานอาจารย์ที่ปรึกษา
 - 1.2.6 งานกิจกรรมนักเรียน (กรรมการนักเรียนฯ)
 - 1.2.7 งานคณะกรรมการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา
- 1.3 ทำแผนงานและโครงการ
 - 1.3.1 แผนงาน
 - 1.3.2 โครงการ
 - 1.3.3 ปฏิทินปฏิบัติงาน
 - 1.3.4 แผนปฏิบัติงาน
 - 1.3.5 การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่
- 1.4 รวบรวมและจัดทำข้อมูล สถิติ เกี่ยวกับงานปกครองนักเรียน
 - 1.4.1 ทะเบียนพฤติกรรมนักเรียน
 - 1.4.2 หลักฐานการติดต่อผู้ปกครอง
 - 1.4.3 หลักฐานการลงโทษนักเรียน
 - 1.4.4 หลักฐานการให้รางวัล
 - 1.4.5 หลักฐานการแก้ปัญหานักเรียน

1.4.6 หลักฐานการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฝ่ายปกครอง

สรุปได้ว่า การวางแผนงานปกครองนักเรียน คือ กระบวนการบริหารที่มีความสำคัญ เพราะเป็นการเตรียมการสำหรับการปฏิบัติงานปกครองในโรงเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่ดีของชาติ โดยมีการรวบรวมและจัดทำระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวินัยในงานปกครองนักเรียน มีการจัดสายงานปกครองนักเรียน มีการทำแผนงานโครงการ และมีการรวบรวมจัดทำข้อมูลสถิติเกี่ยวกับงานปกครองนักเรียน

3.2 การบริหารงานปกครองนักเรียน

3.2.1 ความหมายของการบริหารงานปกครองนักเรียน

กรมสามัญศึกษา (2535: 10) การบริหารงานมีองค์ประกอบมุ่งประเมินกระบวนการ (Process) การปฏิบัติงาน และการสนับสนุนส่งเสริม ได้แก่

1. การบริหารงานทั่วไป
 - 1.1 มีแผนภูมิและรายละเอียดแสดงโครงสร้างการปฏิบัติงาน
 - 1.2 มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกไว้บริการ
2. การกำหนดติดตาม
 - 2.1 มีการกำหนดบุคลากรในการกำกับติดตาม
 - 2.2 มีระบบการกำกับติดตาม
 - 2.3 มีการประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนางาน
3. การสนับสนุนส่งเสริม
 - 3.1 มีระบบการนิเทศภายในโรงเรียน
 - 3.2 มีการพัฒนาบุคลากร และสร้างขวัญกำลังใจด้วยวิธีการต่าง ๆ
 - 3.3 มีการสนับสนุนด้วยงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์
4. มีการสรุปงาน มีเอกสารรายงานผลการปฏิบัติงาน

3.2.2 การรักษาความสงบเรียบร้อยในโรงเรียน

กรมสามัญศึกษา (2532: 20) การรักษาความสงบเรียบร้อยในโรงเรียน หมายถึง การจัดให้ครูอาจารย์ดูแลนักเรียน ในเรื่องความปลอดภัย การออกนอกบริเวณโรงเรียน และความประพฤติ

กิตติมา ปรีดีติลล (2532: 183) ได้เสนอแนะว่า การที่จะทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันด้วยความสงบเรียบร้อย โรงเรียนควรมีวิธีการดังนี้

1. ให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย
2. พยายามป้องกันหรือจัดสิ่งที่เป็นภัยแก่นักเรียน
3. การป้องกันเพลิงที่อาจเกิดขึ้นได้ในโรงเรียน
4. การป้องกันอุบัติเหตุจากการขนส่งและการจราจร

กรมสามัญศึกษา (2539: 47-48) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานปกครองนักเรียนไว้ดังนี้

1. การกำหนดสายงานปกครอง
2. การทำแผนภูมิสายงานปกครองนักเรียน
3. การจัดทำพรรณาสายงานปกครองนักเรียน
4. การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบครบทุกงานตามแผนภูมิของโรงเรียน
5. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่
6. การรักษาความสงบเรียบร้อยในโรงเรียน

การบริหารงานปกครองเป็นกระบวนการปฏิบัติงานตามแผนซึ่งได้วางไว้ มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบริหารงานปกครองมากมาย เช่น

ภารกิจสำคัญในการบริหารงานปกครองนักเรียนประการหนึ่ง คือ เมื่อนักเรียนมาโรงเรียนเด็กจะต้องอยู่ภายใต้การปกครองดูแล และการคุ้มครองของทางโรงเรียน โรงเรียนจะต้องแสวงหาวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนที่มาอยู่ร่วมกันเกิดความสามัคคี เคารพกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนวางเอาไว้ เพื่อให้การอยู่ร่วมกันเกิดความสงบสุขขึ้น

สุวิทย์ แสงวงศ์ (2538: 37) กล่าวว่า การปฏิบัติงานรักษาความสงบเรียบร้อยในโรงเรียนมัธยมศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากได้รับความร่วมมือในการสอดส่องดูแลจากครู-อาจารย์น้อย เป็นเหตุให้นักเรียนขาดวินัย ทำให้เกิดปัญหาตามมา นอกจากนั้น อุปกรณ์และเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ

เจริญ เวียงยศ (2538: 111) กล่าวว่า ครู – อาจารย์ไม่ให้ความสำคัญของการว่ากล่าวตักเตือน และควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนเท่าที่ควร ครูเวรที่ได้รับการแต่งตั้งไม่ปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควร การควบคุมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยไม่ได้ผลตามที่คาดหวังเอาไว้และอุปกรณ์ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในโรงเรียนไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครู – อาจารย์มีภาระงานมากจึงทำให้พฤติกรรมของครู – อาจารย์ในด้านนี้น้อยลงไปด้วย ประกอบกับนักเรียนมากการควบคุมดูแลไม่ทั่วถึง

โกวิทย์ วรพิพัฒน์ (2538: 23-24) กล่าวว่า กระบวนการบริหาร ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) การวางแผนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ
 - 1.1 การวางแผนระยะยาว
 - 1.2 การวางแผนระยะสั้น
 - 1.3 การวางแผนปฏิบัติเร่งด่วนให้ทันเหตุการณ์ที่ต้องเร่งรีบแก้ไข
2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การอำนวยการ (Directing)

สรุปได้ว่า การบริหารงานปกครองนักเรียน เป็นการจัดให้ครู-อาจารย์ในโรงเรียน ปฏิบัติงานปกครองนักเรียนตามวัตถุประสงค์ ตามแผนที่กำหนดไว้ อาจจะเป็นการจัดองค์กรการ ปกครองนักเรียนแบบระดับชั้น หรือการปกครองแบบคณะมีการสนับสนุนกำลังเงิน วัสดุอุปกรณ์ โดยใช้กระบวนการบริหารอันประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การอำนวยการ และการ ควบคุมงาน เพื่อให้งานปกครองดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและจัดปัญหาที่มีอยู่ให้ลดลง

3.3 การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม

คำว่า “วินัย” มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

ถาวร วิชาผง (2540: 40) ให้ความหมายของคำว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบ แผนที่กำหนดไว้เป็นแนวทางของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้งานบรรลุได้อย่างมีประสิทธิภาพและมี ระเบียบ

กรมวิชาการ (2542: 21) ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่อย่างราบรื่น มีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกฝนให้รู้จักปฏิบัติตน รู้จักควบคุม ตนเอง

ธนู วุฒิเกียรติไพบูรณ์ (2542: 11) กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบ ข้อปฏิบัติ และ ข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตามอาจจะเกิดความเสียหาย หรือ ความไม่เป็นระเบียบ เรียบร้อย เป็นเหตุให้ทำผิด และถูกลงโทษในที่สุด

สมบูรณ์ สิงห์คำปอง (2542: 36) ได้ให้ความหมายของคำว่า วินัย หมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ภายในของบุคคล ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตาม กฎหมายและระเบียบแบบแผนตามที่สังคมกำหนดไว้ โดยไม่ถือว่าเป็นการบังคับให้กระทำ

พนัส หันนาคินทร์ และคณะ (2542: 38) ให้ความหมายคำว่า วินัย หมายถึง การ ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กติกา และกฎหมายตามที่สังคมได้กำหนดไว้หรือที่กลุ่มได้ ตกลงอันจะนำมาซึ่งความสงบสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคง และความปลอดภัย

จากความหมายของ วินัย ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประพฤติ ปฏิบัติตน และสามารถ ควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้อยู่ในระเบียบของโรงเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันใน สังคมอย่างมีความสุข

ความหมายของคุณธรรม

กระมล ทองธรรมชาติ (2539: 80) ได้ให้คำจำกัดความของคุณธรรมว่า เป็นธรรมหรือ หลักความประพฤติที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ยึดถือละปฏิบัติตามความเชื่อของบุคคล ส่วนใหญ่ที่เชื่อว่าเป็นสิ่งดีงาม ซึ่งเป็นความปรารถนาที่ส่งผลให้เกิดการกระทำที่เป็นประโยชน์และความดีที่แท้จริงต่อ สังคมอันได้แก่ การรักษาศีลและการประพฤติตนตามหลักธรรม

เบญจมาศ เอี่ยมอ้อม (2543: 59) ได้ให้ความหมายคุณธรรมว่า คือ ความดีงามต่างๆ ที่มีอยู่ในจิตใจแต่ละคน และยึดถือปฏิบัติจนเป็นนิสัย

บรรจง ชูสกุลชาติ (2535: 5) ได้กล่าวว่า คุณธรรม คือ สภาพความดีงามทั้งหลายที่ฝังลึกอยู่ในจิตสำนึกของบุคคลและเป็นคุณสมบัติที่อาจหาได้ในสัตว์โลกชนิดอื่นๆ คุณธรรมจึงมีสาระสำคัญ คือ เป็นสภาพคุณความดีที่มีอยู่ในจิตใจของมนุษย์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการแสดงออกอันเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2540: 115-116) ได้อธิบายความหมายของคุณธรรมว่า หมายถึง สิ่งที่บุคคลยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม มีประโยชน์มากและมีโทษน้อย สิ่งที่เป็นคุณธรรมในแต่ละสังคมอาจจะแตกต่างกัน เพราะการเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าดี หรือไม่ดีนั้นขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม เศรษฐกิจ ศาสนาและการศึกษาของคนในสังคมนั้น

สรุปได้ว่า คุณธรรม หมายถึง สภาพคุณงาม ความดีที่อยู่ในจิตใจของมนุษย์ และยึดถือปฏิบัติจนเป็นนิสัย ซึ่งมีประโยชน์มาก และมีโทษน้อย ซึ่งเป็นประโยชน์ และความดีที่แท้จริงต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

ความหมายของจริยธรรม

คำว่า “จริยธรรม” นั้น มีนักการศึกษานักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้มากมาย ซึ่งจะกล่าวถึงพอสังเขปดังนี้

ประกาศรี สืออำไพ (2540: 17) ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม หมายถึง หลักความประพฤติที่อบรมกิริยา และปลูกฝังลักษณะนิสัยให้ผู้ประพฤติอยู่ในครรลองและศีลธรรม และคุณค่าของจริยธรรมนั้นชี้ให้เห็นถึงความเจริญงอกงามในชีวิต อย่างมีระบบแบบแผนตามวัฒนธรรมของบุคคลที่มีลักษณะจิตใจที่ดีงาม

มารศรี จันทร์ศรี (2540: 10) ได้อธิบายความหมายของคำว่า จริยธรรม หมายถึง การกระทำ การประพฤติปฏิบัติต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม ทั้งความคิดและเหตุผลที่สอดคล้องกับการปฏิบัติ สังคมนิยมชมชอบให้การสนับสนุน และผู้กระทำเกิดความพอใจ และเป็น การนำสันติสุขมาให้แก่สังคมและบุคคลได้ตามสมควรแก่กรณี รวมทั้งการกระทำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี กฎหมาย อุดมการณ์ วินัย มารยาท การดำเนินชีวิตทั้งกาย วาจา ใจ อย่างถูกต้องเหมาะสม

โกวิท ประวาลพุกษ์ (2541: 123) ได้กล่าวไว้ว่า จริยธรรม มีความหมาย 2 นัย คือ

1. จริยธรรมเป็นหลักการและเหตุผลที่พิจารณาเกี่ยวกับ การกระทำ การพิจารณาตัดสิน และการตัดสินใจ ซึ่งเป็นความหมายที่คนทั่วไปเข้าใจกันมาดั้งเดิม
2. จริยธรรมเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำ เป็นการตัดสินใจ การพิจารณาตัดสินเป็นคุณธรรมทางจริยธรรมที่มีพื้นฐานอยู่บนการกระทำ และเจตคติที่สามารถสังเกตเห็นได้ ซึ่งความหมายนี้เป็นความหมายในแนวคิดแบบใหม่

ทิตนา แชมมณี (2541: 2) กล่าวว่า “จริยธรรมเป็นการแสดงออกของการประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม สะท้อนให้เห็นถึงการมีคุณธรรมภายใน”

โคลเบอร์ก (1976: 4-5) กล่าวว่า จริยธรรมคือความรู้สึกผิดชอบชั่วดีเป็นเกณฑ์และมาตรฐานความประพฤติในสังคม ซึ่งบุคคลจะพัฒนาขึ้นจนกระทั่งมีพฤติกรรมของตนเอง และผลของการกระทำนั้นจะเป็นเครื่องตัดสินว่าการกระทำนั้นผิดหรือถูก โดยแต่ละระดับของพัฒนาการทางจริยธรรมจะมีเกณฑ์ในการตัดสินของสังคมนั้น ๆ

ชูลีพรณ กษมาพันธ์ (2543: 8) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมหมายถึง การดำรงชีวิตความเป็นอยู่ การยังชีวิตให้เป็นไป การครองชีพ การใช้ชีวิต การเคลื่อนไหวของชีวิตทุกแง่ ทุกด้าน ทุกระดับชั้น ทั้งทางกาย ทางวาจา ทางใจ ทั้งด้านส่วนตัว สังคม อารมณ์ จิตและปัญญา

ชอบ เอี่ยมประสงค์ (2544: 32) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามทั้งหลายทั้งปวงที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมจนทำให้เกิดความสุข ความพึงพอใจและความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย

พระมหาวิบูลย์ สิริภัสสรโรทัย (2545: 12) ได้กล่าวในมุมมองจริยธรรมของนักวิชาการหรือนักวิจัยว่า จริยธรรมสามารถแบ่งออกได้ 2 ส่วน คือ “จริย” และ “ธรรม” แปลว่า ความถูกต้อง โดยสรุป จริยธรรม หมายถึง ความถูกต้อง ส่วนคำว่า “วิชาการหมายถึงผลงานทางด้าน การศึกษาค้นคว้าของกลุ่มบุคคล” ในปัจจุบันนี้ถือว่าเป็น “ทรัพย์สินทางปัญญา” บางสาขาวิชาใช้คำว่า “จรรยาบรรณ” ซึ่งต่างจาก จริยธรรมทั่วไป คือ จรรยาบรรณหรือจริยธรรมทางวิชาชีพ เป็นบรรทัดฐานของพฤติกรรมที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่สมาชิกร่วมกันกำหนดขึ้นเพื่งปฏิบัติ

เพียเจต์ (วีรวัดน์ ศรีจำรัส. 2546: 12; อ้างอิงจาก Piaget. 1969: 112) ได้ให้ความเห็นว่า จริยธรรม หมายถึง ลักษณะประสบการณ์ของมนุษย์และหน้าที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดเตรียมทางสังคมในเรื่อง ความสนใจและอนามัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันในรูปของการกระทำและสิทธิ

วีระวัฒน์ ศรีจำรัส (2546: 12) ได้กล่าวว่า “จริยธรรม” มาจาก 2 คำคือ จริยะ หมายถึง ความประพฤติหรือการที่ควรประพฤติและคำว่า ธรรมะ หมายถึง คุณธรรมความดี ความชอบ ความถูกต้อง เมื่อนำ 2 คำมารวมกันจึงหมายถึง แนวทางหรือกฎเกณฑ์ในการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องดีงาม ที่น่าปรารถนาของคนในสังคมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม นอกจากนั้นจริยธรรมยังมีความหมายหลายประการซึ่งพอจะแบ่งแยกได้เป็นสองประการ คือ ประการแรก มีลักษณะเป็นนามธรรม หมายถึง สิ่งที่ดีงามที่สังคมเห็นว่าเมื่อได้น้อมนำมาปฏิบัติแล้วจะเป็นสิ่งที่ดีเป็นมงคลจึงควรนำมาประพฤติปฏิบัติ เมื่อผู้ใดปฏิบัติตามแนวจริยธรรมแล้วสังคมส่วนใหญ่จะชอบและพอใจ มีความรู้สึกที่ดีต่อผู้ปฏิบัติ ประการที่สอง เป็นพฤติกรรมคือ เป็นการประพฤติปฏิบัติจริยธรรมซึ่งเมื่อคนใดในสังคมประพฤติปฏิบัติตามพฤติกรรมจริยธรรมแล้ว จะทำให้คนในสังคมนั้นมีสภาพชีวิตอันทรงคุณค่าที่พึงประสงค์ บุคคลในสังคมจะอยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็น

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การส่งเสริมความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง

การส่งเสริมพัฒนาความประพฤติตนอยู่ในระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อตกลงที่กำหนดขึ้นหรือ การกระทำของบุคคลทั้งทางกาย วาจา ใจ ในสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม และดีงาม เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการประพฤติ ปฏิบัติตน อันเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม ที่ยึดถือปฏิบัติกันมาอย่างถูกต้อง ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติร่วมกันในสังคม เพื่อให้เกิดสันติสุข และความ เป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักเรียน

3.4 การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน

กรมสามัญศึกษา (2532: 21) ได้กำหนดขอบข่ายของงานด้านการป้องกันแก้ไข พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนไว้ ดังนี้

1. จัดระบบสารสนเทศเกี่ยวกับการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน
2. แจ้งครู – อาจารย์ติดตามดูแลนักเรียน
3. กิจกรรมประจำชั้น
4. ประชุมผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่า
5. จัดให้มีสารวัตรนักเรียน

การปกครองนักเรียนที่ดีมีคุณภาพต้องสามารถป้องกันไม่ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรม ที่ไม่พึงประสงค์ และถ้าหากนักเรียนมีพฤติกรรม นอกหลันอกทาง ทางโรงเรียนโดยฝ่ายปกครอง จะต้องมีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนให้กลับตัวเป็นผู้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ตามค่านิยมของสังคม รวมทั้งจะต้องส่งเสริมนักเรียนที่มีพฤติกรรมดีให้พัฒนายิ่งขึ้น โดยยึดหลัก สำคัญ 2 ประการคือ (กรมสามัญศึกษา. 2530: 60)

1. หลักในการควบคุมนักเรียน คือ การใช้กฎระเบียบต่าง ๆ เป็นเครื่องมือใน การควบคุมนักเรียน เพื่อให้มีพฤติกรรมเป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสม เมื่อมีการกระทำผิดต้อง หาวิธีตามควรต่อไป

2. หลักในการพัฒนาส่งเสริม คือ จะต้องจัดสภาพแวดล้อมหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ออกมา แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ควร พิจารณาถึงสาเหตุและปัญหา คือ สภาพของสังคมที่เปลี่ยนสภาพครอบครัวที่เป็นปัญหา และ สภาพโรงเรียน ครู – อาจารย์ในโรงเรียนจะต้องใช้ความพยายามอย่างมาก ต้องประสานงานกับ ผู้ปกครองนักเรียน และผู้เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ออกมา

อำนาจ ปรานทองบัว (2535: 34) กล่าวว่า การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น จะต้องได้รับความร่วมมือจากฝ่ายต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ทั้งผู้ปกครองนักเรียนอย่างใกล้ชิด แนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกระทำได้หลาย รูปแบบ ซึ่งอาจเป็นวิธีการลงโทษเพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความผิดที่ได้กระทำลงไป หรืออาจ แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วยวิธีการที่เห็นอกเห็นใจ จะได้เสริมกำลังใจแก่นักเรียนเพื่อให้เห็น ว่าพฤติกรรมที่ไม่ดีต่าง ๆ เหล่านั้นเขาจะต้องเลิกประพฤติปฏิบัติด้วยความเต็มใจ

ในปัจจุบัน นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาได้แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ เป็นอันมาก และทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นกว่าแต่ก่อนนี้มาก การที่โรงเรียนพยายามแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนจึงเป็นเรื่องยาก เพราะทางโรงเรียนพยายามแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นสิ่งสวนทางกับความรู้สึกของนักเรียนเป็นอย่างมาก บางครั้งเกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรง ซึ่งปัญหาในทางการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนนั้นสรุปได้ดังนี้

1. ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง ทั้งครู-อาจารย์ก็ถือว่าไม่ใช่ธุระของตน ผู้ปกครองให้ความร่วมมือน้อย ส่วนชุมชนก็ละเลยไม่เอาเป็นธุระ
2. ขั้นตอนในการลงโทษผู้กระทำความผิด กระทำได้ยุ่งยากและซับซ้อนมากเกินไป
3. ผู้บริหารและฝ่ายปกครองมีทัศนคติขัดแย้งกันในเรื่องการทำโทษนักเรียน
4. จำนวนนักเรียนมากเกินไป เมื่อเทียบกับครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง
5. นักเรียนอาศัยอยู่ในท้องที่ต่าง ๆ ห่างไกล การควบคุมเป็นไปด้วยความยากลำบาก

6. ชุมชนมอมเมาเด็กและเยาวชน โดยไร้สำนึกในทางค่านิยมอันดีงาม

หลักการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

การปกครองนักเรียนที่ดีมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถป้องกันมิให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ถ้านักเรียนมีพฤติกรรมออกนอกกลุ่มนอกทาง โรงเรียนต้องมีวิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ให้เป็นผู้มีความประพฤติตามค่านิยมของสังคมไทย และจะต้องสามารถส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีให้พัฒนายิ่งขึ้น ได้มีผู้วางหลักการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่เหมาะสมไว้ดังนี้

เทิดเกียรติยศ คำโสภา (2542: 65-68) กล่าวว่า เด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นเด็กวัยรุ่น ครุมีหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างสำคัญที่จะช่วยให้เด็กผ่านช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อจาก วัยเด็กไปเป็นวัยผู้ใหญ่ที่ดีของสังคมและประเทศชาติ การปกครองเด็กในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรดำเนินการดังนี้

1. ให้เหตุผลชี้แจงให้เด็กเข้าใจอย่างถูกต้อง เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงอันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ การปกครองเด็กวัยรุ่นต้องใช้เหตุผลชี้แจงให้เข้าใจอย่างถูกต้อง นอกจากมีผลด้านการปกครองแล้วยังช่วยให้เด็กมีนิสัยรักการเรียนรู้และมีเหตุผล
2. มอบงานให้รับผิดชอบ เด็กในวัยนี้ชอบอิสระ มีความรับผิดชอบ ให้โอกาสเด็กแสดงความคิดเห็นและปฏิบัติงาน เกิดความภาคภูมิใจในการได้รับการไว้วางใจ ขณะเดียวกันครูควรอธิบายให้เด็กเห็นคุณค่าของการทำงาน โดยครูให้การแนะแนวและควบคุมดูแลในการทำงานให้ได้ผลดี วิธีการเช่นนี้จะส่งเสริมความคิดความสามารถและฝึกความรับผิดชอบ การตัดสินใจด้วยตัวเอง

3. การปกครองด้วยความละมุนละม่อม เด็กวัยนี้มีความสะท้อนใจง่ายเพราะว่าอารมณ์หุนหันุนใจ การปกครองต้องเป็นไปด้วยความละมุนละม่อมให้เหตุผลประกอบ ไม่บังคับ เคี้ยวเขี้ยวต่าง ๆ อันจะก่อให้เกิดความแค้นเคืองหรืออับอายจนเกินไป

4. ปกครองด้วยตัวอย่างอันดีและด้วยความเสมอภาค เด็กวัยนี้อารมณ์หุนหันุนใจ ไม่แน่นอน การปกครองของครูควรเป็นไปในทางส่งเสริมให้เด็กเกิดความไว้วางใจและนับถือตัวครู ให้เด็กรู้สึกปลอดภัยและเข้าใจในความปรารถนาดีของครู เป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตและได้เห็นตัวอย่างที่ดีของครูเพื่อเป็นแนวทางในการประเมินตนเองของเด็กด้วย

5. ส่งเสริมวินัยของตนเอง เนื่องจากเด็กวัยนี้พอจะรู้จักผิดชอบชั่วดีและเข้าใจ คำสั่งสอนของครู จึงควรอธิบายให้เด็กเห็นคุณค่าของการประพฤติดีและโทษของการประพฤติชั่ว เด็กจะสำนึกการรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ให้เด็กมีโอกาสกระทำกิจกรรมที่รับผิดชอบและฝึกฝนการปกครองตนเองอยู่เสมอ

6. ในด้านการเรียน เด็กวัยนี้ใช้เวลาเล่าเรียนได้ยาวขึ้นเพราะเด็กมีความอดทน และความสนใจมากขึ้น การสอนโดยมุ่งถึงความสนใจและความสามารถของเด็กเป็นสิ่งที่ครูควรยึดปฏิบัติ เป็นแนวทางการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของเด็กให้เป็นไปอย่างสมบูรณ์ ทำให้การเรียนการสอนได้ผลดียิ่งขึ้น

กรมสามัญศึกษา (2530: 5) ได้ให้หลัก 2 ประการในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม คือ

1. หลักการควบคุม คือ การที่โรงเรียนใช้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เป็น เครื่องมือควบคุมพฤติกรรมของบุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้เป็นไปตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ เมื่อมี ผู้กระทำความผิดไปจากข้อตกลงจะมีการลงโทษตามที่โรงเรียนกำหนดไว้

2. หลักการพัฒนาส่งเสริม คือ การที่โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมหรือกิจกรรม ต่าง ๆ โดยอาศัยทฤษฎีทางจิตวิทยาเป็นพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมหรือกระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนา ความถนัด ความสามารถพิเศษ ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นคนมีคุณค่าและมีแรงจูงใจที่จะประพฤติดี ปัญหาและสาเหตุของความประพฤติที่ไม่เหมาะสม

สาเหตุของความประพฤติที่ไม่เหมาะสม อาจแยกออกได้เป็น 3 ประการ คือ (กรมสามัญ. 2530: 1)

1. สภาพสังคม เช่น ความเปลี่ยนแปลงและความขัดแย้งในด้านค่านิยม ต่าง ๆ เทคโนโลยีต่าง ๆ เทคโนโลยีและวัฒนธรรมใหม่ ๆ ที่แพร่เข้ามา รวมทั้งสภาพเศรษฐกิจ ที่ทำให้เกิดความเอารัดเอาเปรียบและแข่งขันกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อความประพฤติของ เยาวชนเป็นอันมาก

2. สภาพครอบครัวที่เป็นปัญหา เช่น สภาพที่บิดาและมารดาต้องแยกกัน อยู่ เนื่องจากความจำเป็นทางด้านอาชีพ ความแตกร้างในครอบครัว การดิ้นรนเพื่อความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้บิดามารดาไม่มีเวลาที่จะอบรมจิตใจบุตร – ธิดา

3. สภาพโรงเรียน โรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการหล่อหลอมและพัฒนาการที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน แต่เนื่องจากกระบวนการเรียนการสอนมุ่งเนื้อหาวิชาและการจัดครูเข้าสอนก็จัดเป็นรายวิชา ครูแต่ละรายวิชาจึงต้องสอนนักเรียนเป็นจำนวนมาก ทำให้ครูรู้จักนักเรียนแต่ละคนไม่ถ่องแท้ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนส่วนใหญ่เป็นไปอย่างผิวเผิน การพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร

นอกจากนี้โรงเรียนกับผู้ปกครองยังขาดการประสานร่วมมือ จึงทำให้ทั้งสองฝ่ายไม่ทราบปัญหาของนักเรียนอย่างแท้จริง ที่มีผลกระทบต่อความประพฤติของนักเรียน ในการปกครองหรืออบรมบ่มนิสัยที่โรงเรียนส่วนมากทำอยู่ก็จะอยู่ในการตักเตือนให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้เป็นหลัก การนำระเบียบข้อบังคับทางด้านปกครองไปใช้แต่ละโรงเรียนมีการตีความเหลื่อมล้ำกันบางครั้งทำให้นักเรียนและครูเกิดปัญหาทางการปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีปัญหามาจากที่บ้านอยู่แล้ว มีแนวโน้มที่จะสร้างปัญหายิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้นจนกลายเป็นนิสัย โดยการใช้เหตุผลชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงพฤติกรรมที่ไม่ดีต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่เห็นอกเห็นใจ เสริมกำลังใจแก่นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนประพฤติปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเอง

3.5 การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

กรมสามัญ (2534: 1) ประชาธิปไตย หรือ Democracy ว่า มีรากศัพท์เดิมมาจากภาษากรีก คือ Demos (ประชากร) กับ Kratos (การปกครอง) รวมความแล้ว หมายถึง การปกครองโดยประชาชน มีความหมายได้ 2 นัย คือ

นัยแรก หมายถึง รูปแบบของการปกครองแบบหนึ่ง ซึ่งให้สิทธิแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางในการมีส่วนร่วมทั้งกิจกรรมการเมือง และการปกครองประเทศ

นัยที่สอง หมายถึง วิธีชีวิตของมนุษย์ในสังคม ซึ่งยึดถืออุดมคติและหลักการบางประการเป็นเครื่องกำหนดแบบแผนพฤติกรรมระหว่างกันในการดำเนินการทางการเมือง การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อสร้างความผาสุกร่วมกัน

กรมวิชาการ (2538: 3) ได้กล่าวถึงประชาธิปไตยว่า หมายถึง การปกครองที่เป็นของประชาชน

แนวทางการสร้างเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

ทองคูณ หงษ์พันธุ์ (2528: 83 – 84) เสนอการปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักเรียน ไว้ 3 ขั้นตอน ตามลำดับ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การให้ความรู้ หมายความว่า จะต้องสอนหรือปลูกฝังให้เด็กรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของประชาธิปไตยให้เหมาะสมกับวัย

ขั้นที่ 2 การสร้างเจตคติ หมายความว่า จะต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อหลักการ และวิธีการประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผู้ปลูกฝังต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างในด้านนี้ พยายามชี้แนะหรือให้เด็กได้พบกับวิธีการประชาธิปไตยที่แท้จริง เพื่อจะให้เกิดความเลื่อมใสในเรื่องของประชาธิปไตย

ขั้นที่ 3 การฝึกปฏิบัติ หมายความว่า พยายามให้เด็กเกิดทักษะในเรื่องของประชาธิปไตย โดยให้ฝึกปฏิบัติจริงในทุกโอกาสเท่าที่จะทำได้

ในการปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักเรียน จะต้องเน้นทั้งในกระบวนการ การเรียนการสอน กระบวนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และการสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตยในทุกโอกาส

สำหรับแนวทางของการสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตย อาจจะกระทำได้ ดังนี้

1. การบริหารกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมในรูปแบบของคณะกรรมการ
2. ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยยึดหลักการระบอบ สามัคคีธรรมและปัญญาธรรม
3. ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องจะต้องเน้นการสร้างสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งในด้านกายภาพและด้านคุณภาพ เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตย
4. ครูควรเป็นทั้งครู พ่อแม่ พี่และเพื่อนที่ดีของนักเรียน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน
5. บุคลิกภาพของครูที่เอื้อต่อการปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักเรียนควรมีคุณลักษณะที่สำคัญ คือ มีความรู้สูงและกว้าง มีความชำนาญและรอบรู้ในการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย เข้าใจตน รักเด็ก มีอารมณ์ขัน มีสติ และสุขภาพจิตดี

กรมประชาสัมพันธ์ (2540: 65) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการส่งเสริมประชาธิปไตยแก่เยาวชนว่า มีรากฐานที่สำคัญ คือ การสอนให้เยาวชนแสวงหาความรู้ เป็นผู้รู้จักสิทธิและหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น ทราบว่ามีภาระหน้าที่ในด้านอาชีพ มีหน้าที่หาความรู้ความชำนาญ ทั้งศิลปะและวิชาการ ได้ทราบว่าตนมีสิทธิเสรีภาพในด้านความเชื่อต่าง ๆ รวมทั้งต้องรักษาระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อสร้างความเจริญความเป็นปึกแผ่นและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของประชาชนภายในประเทศ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ในด้านการปฏิบัติ ระบบการศึกษาจะช่วยส่งเสริมในการเตรียมประชากร โดยเฉพาะการศึกษาในระบบโรงเรียน มีการอบรมเด็กให้ทำงานร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการส่งเสริมประชาธิปไตย โดยเฉพาะการจัดให้มีสถานนักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียน

กรมสามัญศึกษา (2532: 21) ได้กำหนดขอบข่ายงานการดำเนินการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยไว้ ดังนี้

1. จัดทำแนวปฏิบัติงานตามนโยบายของกรมสามัญศึกษา
2. ดำเนินการตามแนวปฏิบัติ
3. มีการประเมินผล

4. จัดให้มีสถานักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียน

กรมสามัญศึกษา (2534: 14) การสร้างเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรคำนึงถึงหลักประชาธิปไตย 5 หลัก ได้แก่ หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักการยึดถือเสียงข้างมาก หลักเหตุผลและหลักภราดรภาพ และจุดที่จะสร้างเสริมประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในโรงเรียน ควรกระทำพร้อมกันทุกจุดดังต่อไปนี้

1. การจัดองค์กรบริหารให้มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย
2. การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย
3. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย
4. การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เป็นประชาธิปไตย

สุวิทย์ แสงวงศ์ (2538: 68) กล่าวว่า โรงเรียนมีบทบาทและความรับผิดชอบต่อการพัฒนา นักเรียนในการดำเนินการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยให้แก่ นักเรียน เพื่อให้เป็นผู้เห็นคุณค่าของประชาธิปไตยในฐานะเป็นอุดมคติ เป็นระบบการเมือง เป็นวิถีชีวิต โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนเป็นหลัก ในการปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักเรียนนั้นมุ่งให้เกิดพฤติกรรมประชาธิปไตย และสัมพันธภาพประชาธิปไตย ส่วนขั้นตอนที่สำคัญในการปลูกฝังคือ การให้ความรู้ การสร้างเจตคติและการฝึกปฏิบัติ นอกจากนั้นการกระทำในรูปของกระบวนการกลุ่มและการปลูกฝังวิถีชีวิตประชาธิปไตย โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ สนับสนุน เช่น กิจกรรมคณะกรรมการนักเรียน กิจกรรมชมรม ชุมนุม เป็นต้น

กรมวิชาการ (2538: 23 – 25) กล่าวถึง การกำหนดกฎเกณฑ์และปฏิบัติตนในโรงเรียน จะต้องเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนใช้สิทธิเสรีภาพอย่างเต็มที่ ให้ซึมซับลงไปในชีวิตประจำวัน เช่น การเข้าคิด การเคารพสิทธิผู้อื่น การใช้เสรีภาพในขอบเขตของตน การรับฟังเสียงข้างมาก เป็นต้น ซึ่งเป็นการนำเข้าสู่การปฏิบัติตนให้มีพฤติกรรมประชาธิปไตยในชีวิตประจำวัน กิจกรรมต่างๆ ที่สนับสนุนความเป็นประชาธิปไตย เช่น กิจกรรมสหกรณ์ กิจกรรมค่ายพักแรม การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน การจัดชมรม ชุมนุมต่าง ๆ ฯลฯ

สรุปได้ว่า การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน หมายถึง การจัดและฝึกประสบการณ์ให้นักเรียนเห็นคุณค่า หลักการ วิธีทางของการปกครองระบอบประชาธิปไตย รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง และเคารพสิทธิของผู้อื่น เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี รู้จักฐานะของตนเองในสังคมสามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยจัดกิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่มให้กับนักเรียน การปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักเรียน

3.6 การประเมินผลงานปกครองนักเรียน

การประเมินผลงานเป็นงานที่สำคัญอันหนึ่งในกระบวนการวางแผน เพราะเป็นตัววัดและบอกให้ผู้วางแผน ผู้ปฏิบัติตามแผน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบผลของการปฏิบัติงานตามแผนหรือโครงการที่กำหนดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวม ดังนี้

กรมสามัญศึกษา (2530: 314) ได้เสนอว่าการประเมินผลงานปกครองนักเรียน หมายถึง การตรวจสอบ และวัดสิ่งที่แผนได้กำหนดไว้ในขั้นของการวางแผน และเมื่อนำแผนไปดำเนินการ แล้ว สิ่งเปลี่ยนแปลงและเกิดขึ้นนั้นเป็นไปตามที่กำหนดและคาดหวังไว้เพียงใด โดยนำเอาผลที่วัดได้มาพิจารณาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับแผนที่กำหนดไว้ จึงจะทำให้รู้ได้ว่าสิ่งที่แผนต้องการกับ ผลที่เกิดขึ้นจริงนั้นตรงกันหรือแตกต่างกันเพียงใด ด้วยเหตุผลอะไรบ้าง เป็นเหตุผลจากปัจจัย ภายนอกหรือภายในของแผนอย่างไร เพื่อจะได้นำไปพิจารณาและใช้ประกอบการตัดสินใจต่อไป

สุวิทย์ แสงวงศ์ (2538: 70) กล่าวว่า การประเมินผลงานปกครองนักเรียนมีความจำเป็น อย่างยิ่งในการบริหารงานปกครอง อันจะทำให้ผู้บริหารโรงเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติงานของฝ่าย ปกครองว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด จึงจะสามารถช่วยแก้ไขเมื่อปัญหาเกิดขึ้น นอกจากนั้น ยังจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถใช้คนให้ ตรงกับความรู้ความสามารถเหมาะสมกับงาน ทั้งยังเป็นแรงจูงใจกระตุ้นในการปฏิบัติงาน ช่วยลด ความขัดแย้งหากมีหลักการประเมินผลที่ดี

กรมสามัญศึกษา (2540: 47) ได้กำหนดขอบข่ายการประเมินผลงานปกครองนักเรียนไว้ ดังนี้

- 6.1 จัดให้มีกรรมการประเมินผล
- 6.2 จัดให้มีการวิเคราะห์ผลการประเมิน
- 6.3 มีการเสนอผลการวิเคราะห์และประเมิน
- 6.4 นำผลการวิเคราะห์และประเมินไปใช้ปรับปรุงงาน

วินัย สมมิตร สมัย รื่นสุข; และสุนทร ศรีรักษา (2537: 94-95) ได้ให้ความหมายของการ ประเมินผลและวัตถุประสงค์ของการประเมินผลไว้ ดังนี้ การประเมินผลงานปกครองนักเรียน หมายถึง กรรมวิธีในการรวบรวมข้อมูล หรือรายละเอียดต่าง ๆ ของการปฏิบัติงาน เพื่อนำมา ตรวจสอบวินิจฉัยตีราคาคุณค่า โดยอาศัยเกณฑ์เป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ใน การประเมินผลดังนี้

1. เพื่อความก้าวหน้าของงานหรือโครงการ
2. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อเข้าถึงประโยชน์ที่จะตกแก่องค์กรและสังคม
4. เพื่อเป็นแนวพิจารณาผลการปฏิบัติงาน
5. เพื่อเป็นแนวทางในการควบคุมและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติงาน

ประชุม รอดประเสริฐ (2539: 72) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลงานปกครอง นักเรียน ไว้ว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตัดสินใจหรือ ประมวลผลที่จะเกิดการปฏิบัติงาน โดยอาศัยข้อมูลที่เก็บมาด้วยวิธีการต่าง ๆ และทำการวิเคราะห์ ว่าการดำเนินงานมีคุณภาพหรือบรรลุวัตถุประสงค์ จากการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า การประเมินผลงานปกครองนักเรียน คือ กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ ข้อมูลว่าการดำเนินงานมีคุณภาพหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อประมวลผลที่เกิดขึ้นจากการ

ปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองในการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานปกครองให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในการช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยอาศัยข้อมูลที่เก็บมาด้วยวิธีการต่างๆ

4. เอกสารเกี่ยวกับตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย

4.1 นักเรียน

นักเรียน จำแนกเรื่องที่ศึกษาเป็นเพศและระดับชั้นที่เรียน ดังนี้

4.1.1 เพศ

สินีนาฏ สุทธจินดา (2543: 98) ได้ศึกษาวิจัยการศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียน สาขาวิชาพัฒนศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่า นักเรียนเพศหญิงและนักเรียนเพศชายมีวินัยในตนเองโดยรวม วินัยในตนเองในด้านการปฏิบัติตนในห้องเรียน การปฏิบัติตนนอกห้องเรียน และปฏิบัติตนในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีแนวโน้มว่า นักเรียนเพศหญิงมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนเพศชายทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย เจริญศรี (2546: 79) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีคุณลักษณะความรับผิดชอบ วินัย กตัญญู และด้านจิตใจเป็นประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนความมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (จิตา เลิศพรประสพโชค. 2547: บทคัดย่อ)

4.1.2 ระดับชั้นที่เรียน

สินีนาฏ สุทธจินดา (2543: 98) ได้ศึกษาวิจัยการศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียน สาขาวิชาพัฒนศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่า นักเรียนระดับชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 มีวินัยในตนเองโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวิชัย เจริญศรี (2546: 79) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า นักเรียนที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ครูผู้สอน

ครูผู้สอน จำแนกเรื่องที่ศึกษาเป็นประสบการณ์ในการสอน และระดับชั้นที่สอน ดังนี้

4.2.1 ประสบการณ์ในการสอน

สรสิทธิ์ เขตคาม (2548: 31) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากมีความชำนาญทาง

การสอนมากกว่าผู้ที่เริ่มปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับ นางลักษณ สนิทสุวรรณ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาทัศนคติของครูระดับก่อนประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการประเมินด้วยการสะสมผลงานพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน มีเจตคติต่อปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลด้วยการสะสมผลงานแตกต่างกัน และชบา เต็ดดวง (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติในการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามสภาพจริงครูที่มีประสบการณ์การสอน 20-30 ปี และครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 30 ปี มีการปฏิบัติในการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามสภาพจริงโดยรวม 5 ด้าน คือ กระบวนการเรียนรู้ที่สมดุลและมีความสุข กระบวนการเรียนที่จะเรียนรู้ การเรียนรู้ที่จะทำและอยู่ร่วมกัน การเรียนรู้ที่จะมีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ได้พัฒนาดีขึ้น และการเรียนรู้ที่จะแสวงหาวิธีเรียน มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 20 ปี

4.2.2 ระดับชั้นที่สอน

วิชัย เจริญศรี (2546: 79) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ครูที่มีระดับชั้นของนักเรียนที่รับผิดชอบต่างกัน มีความคิดเห็นว่าได้ปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ อเนก ธรรมนิต (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนคาทอลิก สังฆมณฑลจันทบุรี สังกัดสำนักบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าครูโรงเรียนคาทอลิก สังฆมณฑลจันทบุรี ที่มีระดับช่วงชั้นต่างกัน มีการพัฒนาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน และพรณิชา ชาดะพันธ์ (2549: บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตยานนาวา เมื่อจำแนกตามช่วงชั้นที่สอน พบว่า มีการใช้สารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

4.3 ผู้ปกครองนักเรียน

ผู้ปกครองนักเรียน จำแนกเรื่องที่ศึกษาเป็นวุฒิการศึกษา และระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง ดังนี้

4.3.1 วุฒิการศึกษา

ดรณวรรณ ด่านพิทักษ์ (2535: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีบทบาทในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ แตกต่างกัน โดยผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง มีบทบาทในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพมากกว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ และชมแข พงษ์เจริญ (2542: 79) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี พบว่า การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตาม

ระเบียบของนักเรียนของผู้ปกครอง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4.3.2 ระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง

ชนิตา ชื่นวัด (2549: 95) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการปฏิรูปสถานศึกษา โรงเรียนวัดคลองชัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นของนักเรียนในปกครองต่างกันมีส่วนร่วมของการปฏิรูปสถานศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นของนักเรียนในปกครองต่างกัน มีส่วนร่วมในการปฏิรูปสถานศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านจิตสภาวะแวดล้อมอาคารสถานที่ ด้านการประเมินผลการเรียน ด้านการปกครองนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นของนักเรียนในปกครองต่างกัน มีส่วนร่วมของการปฏิรูปสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน (พูนทรัพย์ พวงนาคพันธุ์. 2548: 96) ผู้ปกครองที่มีระดับชั้นเรียนของนักเรียนในปกครองที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครู โรงเรียนอุดมวิทยา ตามแนวปฏิรูปการศึกษา อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า คุณธรรม จริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

เจริญ เวียงยศ (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัญหาการบริหารงานปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อย และในแต่ละด้านมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสถานภาพ พบว่า โดยรวมทุกด้านและในแต่ละด้านมีปัญหาในระดับน้อย ยกเว้นด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในโรงเรียน ที่ครู อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานในฝ่ายปกครองเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

มหศักดิ์ ร่มรักษ์ (2541: 118-120) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนางานปกครองนักเรียน นักศึกษาโรงเรียนลำปางเทคโนโลยี พบว่า งานระเบียบวินัยนักศึกษา มีความเห็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยเกี่ยวกับภารกิจ ควรส่งเสริมระเบียบวินัยที่ดีงาม ควรรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน ควรป้องกันการทำผิดระเบียบวินัยและการแก้ไขการทำผิดระเบียบวินัย งานป้องกันการประพฤติผิดระเบียบวินัยนักศึกษา มีความเห็นเรียงลำดับงานจากมากไปหาน้อย เกี่ยวกับด้านภารกิจว่า ควรแก้ไขความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ควรป้องกันความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ควรส่งเสริมความประพฤติที่ดีงาม

เจริญ กาละ (2542: 68-69) ได้ศึกษาการบริหารงานปกครองนักเรียนในโรงเรียนดอกคำใต้วิทยาคม จังหวัดพะเยา พบว่าทางฝ่ายปกครองได้ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจเหตุผลในการใช้กฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน เพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และมีการปฏิบัติงานควบคุมดูแลนักเรียนในชั้นเรียน การทำกิจกรรมหน้าเสาธงทุกเช้าและการอบรมนักเรียนในคาบโฮมรูมทุกวัน เป็นแนวทางที่จะทำให้การแก้ไขปัญหานักเรียน เป็นไปด้วยความราบรื่น ควรจัดให้มีการอบรมคุณธรรมและจริยธรรมนักเรียนทุกสัปดาห์ ควรยกย่องชมเชยครูที่ปรึกษาดีเด่น ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ การตรวจเครื่องแต่งกายของนักเรียนควรมีกำหนดเวลาที่แน่นอน ควรเชิญวิทยากรภายนอกมาให้การอบรม ให้ความรู้แก่นักเรียนทุกด้านและครูที่ปรึกษาประจำชั้น จะต้องเอาใจใส่ดูแลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนเห็นว่า ควรจัดกิจกรรมเข้าค่ายคุณธรรมและจริยธรรม ควรพยายามไม่ให้มีปัญหาเสียดัง โดยเฉพาะยาบ้าในโรงเรียน ควรเน้นเรื่องระเบียบการแต่งกายควรมีวินัยในตนเอง กิริยามารยาทต่าง ๆ รวมถึงการช่วยกันรักษาความสะอาดในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน

ชูศักดิ์ ทองนาค (2542: 32-35) ได้ศึกษาการปรับปรุงงานปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านใหม่หนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า บทบาทของครูในการส่งเสริมสนับสนุนพฤติกรรมที่ดีของนักเรียนนั้น ควรใช้การกล่าวคำยกย่องชมเชย และการว่ากล่าวตักเตือน ส่วนการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนนั้นควรใช้วิธีกำกับดูแลและสังเกตพฤติกรรมหลังการถูกลงโทษ ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองและเพื่อนนักเรียนในการสอดส่องพฤติกรรมหลังการถูกลงโทษ ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองและเพื่อนนักเรียนในการสอดส่องพฤติกรรม มีการให้คำปรึกษาแนะแนว และเยี่ยมบ้านนักเรียน ทางด้านงานระเบียบวินัย ควรจัดทำกฎ ระเบียบ โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในรูปของคณะกรรมการ ควรส่งเสริมกิจกรรมการทำงานกลุ่มการสร้างแรงจูงใจ การชมเชย การให้รางวัลและชมเชยจริงจึงเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนโดยขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง และครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ส่วนในด้านการป้องกันและแก้ไขการประพฤติผิดระเบียบนั้น ครูควรให้การดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง มีการจัดตั้งคณะกรรมการนักเรียน ส่งเสริมการมีระเบียบวินัยในห้องเรียน จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีบรรยากาศดี โดยครูนักเรียนมีกิจกรรมสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี ให้รางวัลและชมเชยนักเรียน ครูควรมีการเยี่ยมบ้านนักเรียนและขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขความประพฤติของนักเรียนตลอดจนสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน

เกษม ดวงงาม (2542: 79-82) ได้ศึกษาการบริหารงานปกครองนักเรียนหลากหลายชนเผ่าในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ แม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่า การออกกฎระเบียบข้อบังคับควรให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือการจัดทำแผนงานโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนการส่งเสริมและพัฒนาระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรมนั้น ควรยกย่องชมเชยและให้รางวัลหรือเกียรติบัตรแก่นักเรียน ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนควรแก้ไขที่ต้นเหตุ โดยครูพยายามแทรกกิจกรรม ส่งเสริมในระหว่างการเรียนรู้การสอน เพื่อส่งเสริมลักษณะ

นิสัยและความประพฤติที่ดีของนักเรียน ควรมีการดูแลเอาใจใส่ นักเรียนที่มีปัญหาหรือมีปมด้อย คณะกรรมการบริหารโรงเรียนควรร่วมกันประเมินผลงานปกครองนักเรียนจากการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของนักเรียน ควรมีการรายงานผลการปกครองให้ผู้ปกครองทราบและนำมาปรับปรุง พัฒนางานปกครองให้ดีขึ้นต่อไป

เดช สุธรรมปวง (2542: 53-57) ได้ศึกษาการบริหารงานปกครองนักเรียนในโรงเรียน ศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมและ จริยธรรม ได้มีมนต์พระสงฆ์มาให้ความรู้ด้านคุณธรรม มีการอบรมด้านคุณธรรม และจริยธรรม โดยมอบหมายให้ครูปฏิบัติหน้าที่อบรมนักเรียนทุกวันจันทร์ในคาบเรียนสุดท้าย ตลอดจนมีการ ประกาศยกย่อง ชมเชย มอบรางวัลและเกียรติบัตรต่าง ๆ ให้กับผู้ประพฤติดี เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ส่วนในด้านการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ได้จัดอบรมให้ความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดและโรคเอดส์ ให้ครูทุกคนช่วยอบรม สอดส่องดูแล ตักเตือนให้ ข้อคิดกับนักเรียนในการป้องกันแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นอกจากนี้ครูอาจารย์เกือบครึ่งของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ เห็นว่าควรตั้งคณะกรรมการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด และควรขอความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ในการให้ความช่วยเหลือการ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไขยาเสพติด จัดอบรมนักเรียนแกนนำโครงการเพื่อนเตือนเพื่อน ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

นอแมนน์ (Nauman. 1993: 354) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของระเบียบวินัยใน โรงเรียนมัธยมที่มีต่อบรรยากาศในโรงเรียน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. วิธีการใช้ระเบียบวินัยไม่ใช่เป็นข้อกำหนดบรรยากาศของโรงเรียน
2. บุคลิกภาพและความแตกต่างในวิธีการของผู้รักษาวินัยเป็นตัวกำหนดแบบอย่างที่ดีของ ระเบียบวินัยและบรรยากาศในโรงเรียน

แลนแคสเตอร์; และคนอื่นๆ (Lancaster and others. 1993: 108-109) ได้ทำการวิจัย เรื่อง วินัยและความประพฤติในสถานศึกษา พบว่า เกิดความหย่อนยานของผู้รับผิดชอบ ผู้บริหารและสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนประกอบ ดังนั้น ผู้บริหารและฝ่ายรับผิดชอบเกี่ยวกับความ ประพฤติของนักเรียนศึกษาจะต้องร่วมมือ ร่วมใจเข้มงวดกวดขัน และต้องตั้งกฎเกณฑ์เพื่อหา มาตรการแก้ไข อย่างไรก็ตามสมาชิก 327 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า กฎที่จะเกิดขึ้นได้จะต้องมา จากมติของกรรมการนักเรียนจึงจะถูกต้อง

ฟรีเซน (Friesen. 1997: 642) ได้ศึกษาเจตคติและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อ ระเบียบวินัยของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์เพื่อทราบเจตคติ ของผู้ปกครอง ที่มีต่อระเบียบวินัยของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง เกี่ยวกับ กฎระเบียบที่ใช้ในปัจจุบัน การมีส่วนร่วม และการได้รับแจ้งก่อนการลงโทษนักเรียน ความรุนแรง ของการทำดีและการลงโทษ ความเหมาะสมของการลงโทษต่อความผิดแต่ละกรณี ผลการศึกษา

พบว่า ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมในการออกกฎระเบียบของโรงเรียน สำหรับบุตรหลานของตน และต้องการให้โรงเรียนแจ้งทางโทรศัพท์ให้ทราบเป็นการเบื้องต้น เกี่ยวกับพฤติกรรมหรือความสามารถในการเรียน การยอมรับการลงโทษทางร่างกาย เป็นวิธีการสุดท้าย โดยการกักบริเวณและขณะเดียวกันก็ควรให้ยกเลิกการลงโทษวิธีนี้ การนำความเสื่อมเสียชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน โดยการใช้อาวุธ สอดตมสารระเหย และการแสดงความปาเถื่อน มีอัตราความรุนแรงมากที่สุด การลงโทษทางร่างกายเป็นการตัดสินใจการลงโทษที่รุนแรงที่สุด สำหรับนักเรียนที่ประพฤติผิดด้านการต่อต้านสังคม ความสัมพันธ์ทางเพศ การละเมิดสิทธิของผู้อื่น ทางโรงเรียนควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ

จอห์นสัน (Johnson. 1997: 2769) ได้ศึกษาการใช้ทีมงานร่วมกันรักษาระเบียบวินัยด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน และการจัดกลุ่มให้คำปรึกษาของครู จะช่วยลดจำนวนพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำผิดต่าง ๆ และส่งผลต่อการหยุดและเลิกพฤติกรรมเหล่านั้น นอกจากนี้ยังได้สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทีมงานรักษาระเบียบวินัยและการจัดกลุ่มมาเพื่อให้คำปรึกษาของครูว่า จะช่วยป้องกันปัญหาการทำผิดวินัยซึ่งนำโรงเรียนสู่ความล้มเหลวได้หรือไม่ และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเห็นด้วยของผู้บริหารว่า มีผลต่อประสิทธิภาพของแนวปฏิบัติทั้งสองประการและอัตราของการกระทำผิดวินัยในโรงเรียนหรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่ต่ำกว่าเกรด 5 และไม่เกิดเกรด 8 จำนวน 180 โรงเรียน ในเมืองโอเรกอน จากคำตอบที่ได้ ผู้บริหารทุกคนเห็นด้วยว่า ทีมงานร่วมกันรักษาวินัยและการจัดกลุ่มให้คำปรึกษาของครู ช่วยลดปัญหาการทำผิดวินัยและช่วยปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนและการลด เลิกพฤติกรรมทำผิดวินัยมีความสัมพันธ์กับความเห็นด้วยของผู้บริหารที่มีต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทั้งสองอย่าง

บูล (Bull. 1998: 699) ได้ศึกษาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน โดยเน้นการบริหารของโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับความต้องการของนักเรียน ระเบียบวินัยของโรงเรียน การแก้ไขปัญหาวินัยของนักเรียน และการปรับปรุงความประพฤติของนักเรียน พบว่า โรงเรียนควรจัดกลไกในการบริหาร เพื่อให้บุคลากรของโรงเรียนได้ดูแลปัญหาด้านวินัยของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ช่วยให้นักเรียนได้ทราบความตั้งใจจริงที่จะแก้ปัญหาของโรงเรียน ไม่ใช่เป็นจับผิดแต่เป็นการส่งเสริมช่วยเหลือ สนับสนุน ให้นักเรียนได้แก้ไขความประพฤติของตนเองและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

เดดี (Dade. 1998: 3820) ได้ศึกษาและวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนในโปรแกรมพฤติกรรมหมู่พวก การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนโปรแกรมการลดพฤติกรรมหมู่พวก โดยศึกษาจาก โรงเรียนไฮสคูลในชนบท และการวิจัยได้ออกแบบเพื่อลดพฤติกรรมด้านลบ และพฤติกรรมที่เสียหายจากการได้แบบจากหมู่พวกและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนเห็นด้วยในบางส่วน นักเรียนเห็นว่าโปรแกรมการลดพฤติกรรมนี้ประสบความสำเร็จในบางส่วนและมีการลดพฤติกรรมที่ไม่ดีในโรงเรียนชนบทเหล่านี้ โครงการนี้ได้ศึกษาพฤติกรรมในชั้นเรียน การติดต่อพบปะที่ไม่ได้รับการยอมรับ ความดีของ

การประชุมครู ผู้ปกครองนักเรียน การยึดถือระเบียบวินัยของโรงเรียนพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย การลักขโมยและการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักเรียนที่อยู่ในโปรแกรมนี้เห็นด้วยว่า มีการลดพฤติกรรมกระทำผิดที่ร้ายแรงลงน้อยกว่าเดิม นักเรียนที่เป็นวัยรุ่นมักก่อปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยบ่อย ๆ และปัญหาเหล่านี้ส่งผลเสียต่องานวิชาการและด้านสังคมในโรงเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนนั้น เกิดจากการที่โรงเรียนขาดการวางแผนปฏิบัติงานปกครองนักเรียนอย่างเป็นระบบและขาดความร่วมมือจากบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย อย่างเอาใจใส่และจริงจัง ขาดการประสานงานในการดูแล แก้ไข ช่วยเหลือนักเรียน ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง รวมถึงขาดการดำเนินงานจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขในด้านคุณธรรมและจริยธรรมความมีระเบียบวินัย ที่มีความสม่ำเสมอต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรังสรรค์ ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนปรีดิรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2550 ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 1,378 คน ครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 54 คน และผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 1,378 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปรีดิรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,378 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 302 คน จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับช่วงชั้นในการสุ่ม
2. ครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปรีดิรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 54 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 48 คน จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับช่วงชั้นในการสุ่ม
3. ผู้ปกครองนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปรีดิรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,378 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นละ 6 คน ช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 6 คน และช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 6 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นที่ 2-3
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ช่วงชั้น	จำนวนประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	นักเรียน	ครูผู้สอน	ผู้ปกครอง	นักเรียน	ครูผู้สอน	ผู้ปกครอง
1. ช่วงชั้นที่ 2	882	29	882	193	26	6
2. ช่วงชั้นที่ 3	496	25	496	109	22	6
รวม	1,378	54	1,378	302	48	12

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ใน 6 ด้าน คือ

1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ ครูผู้สอน จำนวน 1 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ ดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับนักเรียน และครูผู้สอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประเภท
เลือกรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

2. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ปกครองนักเรียน สัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด และนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามให้ครอบคลุมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์
3. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องให้มีความถูกต้อง และครอบคลุมตามขอบเขตและนิยามศัพท์ที่ศึกษา พร้อมทั้งตรวจสอบสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิไปคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามในแต่ละข้อ โดยเลือกข้อที่มีค่า .60 ขึ้นไป
5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน จำนวน 30 คน และครูผู้สอน จำนวน 20 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนักเรียนทั้งฉบับ เท่ากับ .84 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครูทั้งฉบับ เท่ากับ .98
6. นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน เพื่อดูว่าเข้าใจประเด็นที่สอบถามหรือไม่ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลต่อไป

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาไปจัดทำชุดแบบสอบถามฉบับจริง เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
8. นำแบบสัมภาษณ์ฉบับจริงไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้บริหารโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน ระดับช่วงชั้นที่ 2-3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เสนอต่อโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมกับนัดหมาย วัน เวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน และครูผู้สอน ระดับช่วงชั้นที่ 2-3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และกำหนดให้ส่งคืนภายใน 2 วัน โดยผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามทั้งหมดคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามนักเรียนกลับคืน จำนวน 302 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ได้รับแบบสอบถามครูผู้สอนกลับคืน จำนวน 48 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนครบ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100
4. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน โดยเตรียมเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประสานงาน ติดต่อ นัดหมายผู้ปกครองที่เป็นผู้ให้ข้อมูล ดำเนินการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยบันทึกข้อมูลในแบบสัมภาษณ์และบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ด้วยเครื่องบันทึกเสียง ป้องกันการลืมและการตกหล่นของข้อมูลในรายละเอียดต่าง ๆ และเพื่อทบทวนประเด็นในการสัมภาษณ์

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้คืนมา มาคัดเลือกตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้คัดแยกแบบสอบถามเป็นข้อมูลของนักเรียนและครูผู้สอน ช่วงชั้นที่ 2-3 มีทั้งหมด 2 ตอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้
แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบตามตัวแปร ได้แก่ นักเรียนจำแนกเป็น เพศ และระดับช่วงชั้นที่เรียน ครูผู้สอน จำแนกเป็น ประสบการณ์ในการสอน และระดับชั้นที่สอน

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียน ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน นำมาตรวจให้คะแนนคำตอบซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2. แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการวิเคราะห์ประเด็นความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ เพื่อนำเสนอแบบความเรียง

3. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบตามตัวแปร ได้แก่ นักเรียน จำแนกเป็น เพศ และระดับช่วงชั้นที่เรียน ครูผู้สอน จำแนกเป็น ประสบการณ์ในการสอน และระดับชั้นที่สอน โดยการหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน โดยภาพรวม รายด้านและรายข้อ เพื่อนำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยายและแปลผลโดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

- 4.50-5.00 หมายถึง การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อยู่ในระดับดีมาก
- 3.50-4.49 หมายถึง การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อยู่ในระดับดี
- 2.50-3.49 หมายถึง การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50-2.49 หมายถึง การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อยู่ในระดับควรปรับปรุง
- 1.00-1.49 หมายถึง การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อยู่ในระดับควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

3.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

3.1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item- Objective Congruence: IOC)
เพื่อหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

3.1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient ของ ครอนบาค (Cronbach)

3.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

6.2.1 ค่าความถี่ (Frequency)

6.2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

6.2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

6.2.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2-3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 -3

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอน ช่วงชั้นที่ 2-3

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

สัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2-3

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จำแนกตามเพศ และระดับช่วงชั้นที่เรียน โดยคำนวณค่าร้อยละ ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกตามเพศ และระดับช่วงชั้นที่เรียน

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่มตัวอย่าง (n = 302)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	124	41.10
หญิง	178	58.90
รวม	302	100
2. ระดับช่วงชั้นที่เรียน		
ช่วงชั้นที่ 2	193	63.90
ช่วงชั้นที่ 3	109	36.10
รวม	302	100

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 เป็นเพศชาย จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 เพศหญิง จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 58.90 จำแนกตามระดับช่วงชั้นที่เรียน เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 63.90 เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 36.10

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 -3

ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน โดยคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตาราง 3 - 9

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ โดยภาพรวมและรายด้าน ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 -3

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน	3.89	.50	ดี
2. ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน	3.82	.51	ดี
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	4.01	.60	ดี
4. ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของ นักเรียน	3.92	.58	ดี
5. ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยใน โรงเรียน	3.88	.60	ดี
6. ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน	3.90	.63	ดี
รวม	3.90	.45	ดี

จากตาราง 3 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.90$, S.D.= .45) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับดี ทั้ง 6 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 4.01$, S.D.= .60) ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ($\bar{X} = 3.92$, S.D.= .58) และด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 3.90$, S.D.= .63)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน			
1. การจัดทำคู่มือนักเรียน	3.71	.77	ดี
2. การจัดทำโครงการของฝ่ายปกครอง	3.75	.89	ดี
3. การเผยแพร่ระเบียบและข้อบังคับของฝ่ายปกครอง	4.00	.94	ดี
4. การรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียน	3.89	.89	ดี
5. การติดต่อระหว่างฝ่ายปกครองและผู้ปกครองนักเรียน	3.81	.93	ดี
6. การรวบรวมข้อมูลการลงโทษนักเรียน	3.75	1.13	ดี
7. การรวบรวมข้อมูลในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน	3.92	.95	ดี
8. การให้รางวัลกับนักเรียนที่ประพฤติดี	4.29	1.09	ดี
รวม	3.89	.50	ดี

จากตาราง 4 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.89$, S.D.=.50) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การวางแผนงานปกครองนักเรียน อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การให้รางวัลกับนักเรียนที่ประพฤติดี ($\bar{X} = 4.29$, S.D.=1.09) การเผยแพร่ระเบียบและข้อบังคับของฝ่ายปกครอง ($\bar{X} = 4.00$, S.D.=.94) และการรวบรวมข้อมูลในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน ($\bar{X} = 3.92$, S.D.=.95)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน			
1. การสนับสนุนงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียน ให้แก่ฝ่ายปกครองในการดำเนินงาน	3.82	.82	ดี
2. การกำหนดบทบาทหน้าที่ของครู –อาจารย์ ฝ่ายปกครอง	3.98	.85	ดี
3. การกำหนดครู-อาจารย์ติดตามงานปกครอง	3.73	.91	ดี
4. การประชุมครู-อาจารย์ฝ่ายปกครอง	3.96	.95	ดี
5. การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานปกครอง	3.80	.97	ดี
6. การติดต่อประสานงานของครูประจำชั้นกับ ฝ่ายปกครอง	3.80	.94	ดี
7. การจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ปกครอง	3.69	1.07	ดี
8. การประชาสัมพันธ์งานปกครองนักเรียน	3.78	.93	ดี
รวม	3.82	.51	ดี

จากตาราง 5 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โดยภาพรวม
อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.82$, S.D.=.51) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การบริหารงานปกครอง
นักเรียนอยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การกำหนดบทบาทหน้าที่
ของครู –อาจารย์ฝ่ายปกครอง ($\bar{X} = 3.98$, S.D.=.85) การประชุมครู-อาจารย์ฝ่ายปกครอง
($\bar{X} = 3.96$, S.D.=.95) และการสนับสนุนงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียนให้แก่ฝ่ายปกครองใน
การดำเนินงาน($\bar{X} = 3.82$, S.D.=.82)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม
ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย			
คุณธรรม จริยธรรม			
1. การตรวจเครื่องแต่งกาย และทรงผมนักเรียน	4.29	.96	ดี
2. การส่งเสริมให้นักเรียนประหยัดอดออม	3.79	1.12	ดี
3. การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม	4.08	1.01	ดี
4. การส่งเสริมและยกย่องผู้มีความประพฤติดี	4.11	1.00	ดี
5. การจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวินัย เช่น ลูกเสือ- เนตรนารี	4.23	.86	ดี
6. การจัดกิจกรรมอบรมนักเรียนประจำสัปดาห์	3.74	1.06	ดี
7. การส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.98	1.05	ดี
8. การกำหนดบทลงโทษผู้กระทำความผิด	3.87	1.07	ดี
รวม	4.01	.60	ดี

จากตาราง 6 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=.60) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การตรวจเครื่องแต่งกาย และทรงผมนักเรียน ($\bar{X} = 4.29$, S.D.=.96) การจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวินัย เช่น ลูกเสือ-เนตรนารี ($\bar{X} = 4.23$, S.D.=.86) และการส่งเสริมและยกย่องผู้มีความประพฤติดี ($\bar{X} = 4.11$, S.D.=1.00)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง

โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายชื่อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน			
1. การอบรมให้ความรู้ เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	3.92	.97	ดี
2. การรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน	3.78	1.02	ดี
3. การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้กับนักเรียน	3.88	1.06	ดี
4. การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน	4.25	1.02	ดี
5. การติดตามนักเรียนที่ขาดเรียน	3.70	1.14	ดี
6. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่เหมาะสมให้ดีขึ้น	4.01	.99	ดี
7. การเชิญผู้ปกครองของนักเรียนที่มีปัญหามาร่วมปรึกษาหารือ	3.84	.99	ดี
8. การเสริมกำลังใจกับนักเรียนที่ประพฤติปฏิบัติเหมาะสม	3.96	.98	ดี
รวม	3.92	.59	ดี

จากตาราง 5 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 -3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.92$, S.D.=.59) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\bar{X} = 4.25$, S.D.=1.02) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่เหมาะสมให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=.99) และการเสริมกำลังใจกับนักเรียนที่ประพฤติปฏิบัติเหมาะสม ($\bar{X} = 3.96$, S.D.=.98)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนตามความคิดเห็น
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน			
1. การเลือกตั้งสภานักเรียน	4.28	.95	ดี
2. การเลือกตั้งหัวหน้าห้อง	3.97	1.06	ดี
3. การส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม	3.99	.97	ดี
4. การจัดอบรม ให้ความรู้ เรื่อง ประชาธิปไตย	3.84	.99	ดี
5. การเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรม			
ด้านประชาธิปไตย	3.77	1.00	ดี
6. การให้ความรู้และข่าวสารด้านประชาธิปไตย	3.69	1.00	ดี
7. การนำความรู้ด้านประชาธิปไตยไปใช้ใน			
ชีวิตประจำวัน	3.67	1.04	ดี
8. การให้ความร่วมมือในการส่งเสริมประชาธิปไตย			
ของนักเรียน	3.79	.95	ดี
รวม	3.88	.60	ดี

จากตาราง 8 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 -3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.88$, S.D.=.60) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การเลือกตั้งสภานักเรียน ($\bar{X} = 4.28$, S.D.=.95) การส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X} = 3.99$, S.D.=.97) และการเลือกตั้งหัวหน้าห้อง ($\bar{X} = 3.97$, S.D.=1.06)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2-3 จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน			
1. การสรุปผลหลังการดำเนินงานปกครองนักเรียน	3.85	.90	ดี
2. การรายงานผลให้ผู้บริหารทราบ	3.86	.99	ดี
3. การนำผลสรุปไปใช้ในการปรับปรุงงานปกครองนักเรียน	3.86	.97	ดี
4. การสร้างแบบสรุปผลงานปกครองนักเรียน	3.88	.97	ดี
5. การจัดเก็บเอกสารและข้อมูลต่างๆ ของงานปกครองนักเรียน	4.02	1.03	ดี
รวม	3.90	.63	ดี

จากตาราง 5 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.90$, S.D.=.63) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การประเมินผลงานปกครองนักเรียน อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การจัดเก็บเอกสารและข้อมูลต่างๆ ของงานปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=1.03) การสร้างแบบสรุปผลงานปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 3.88$, S.D.=.97) และการนำผลสรุปไปใช้ในการปรับปรุงงานปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 3.86$, S.D.=.97)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอน ช่วงชั้นที่ 2-3

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน และระดับชั้นที่สอน โดยคำนวณค่าร้อยละ ดังรายละเอียดในตาราง 10

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน และระดับชั้นที่สอน

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่มตัวอย่าง (n = 48)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ในการสอน		
น้อยกว่า 5 ปี	21	43.80
5 ปีขึ้นไป	27	56.30
รวม	48	100
2. ระดับชั้นที่สอน		
ช่วงชั้นที่ 2	26	54.20
ช่วงชั้นที่ 3	22	45.80
รวม	48	100

จากตาราง 10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน เป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.80 เป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 56.30 และจำแนกตามระดับชั้นที่สอน เป็นครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 54.20 ระดับช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ช่วงชั้นที่ 2 -3

ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน โดยคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตาราง 11 - 16

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ โดยภาพรวมและรายด้าน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน	3.74	.50	ดี
2. ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน	3.75	.52	ดี
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	3.79	.59	ดี
4. ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของ นักเรียน	3.81	.61	ดี
5. ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยใน โรงเรียน	4.02	.56	ดี
6. ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน	3.76	.69	ดี
รวม	3.81	.51	ดี

จากตาราง 11 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= .51) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับดีทั้ง 6 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.02$, S.D.= .56) ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= .61) และด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= .59)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน
ช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน			
1. การจัดทำเอกสารคู่มือนักเรียน	3.69	.75	ดี
2. การจัดสายงานปกครองนักเรียนอย่างเป็นระบบ	4.02	.60	ดี
3. การทำแผนงานและโครงการเกี่ยวกับฝ่ายปกครอง	3.85	.65	ดี
4. การเผยแพร่ระเบียบ ข้อบังคับในการปกครอง นักเรียน ให้นักเรียน ครู-อาจารย์และผู้ปกครองทราบ	3.88	.82	ดี
5. การรวบรวม และจัดทำข้อมูลสถิติ ทะเบียน พฤติกรรมของนักเรียน	3.58	.71	ดี
6. การรวบรวม และจัดทำข้อมูลการติดต่อระหว่าง ผู้ปกครองกับฝ่ายปกครอง	3.81	.76	ดี
7. การรวบรวม และจัดทำข้อมูลการลงโทษและ แก้ปัญหาให้นักเรียน	3.71	.82	ดี
8. การรวบรวม และจัดทำข้อมูลสถิติ การให้รางวัลแก่ นักเรียนที่ประพฤติดี	3.42	.92	ดี
รวม	3.74	.50	ดี

จากตาราง 12 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.74$, S.D.=.50) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การวางแผนงานปกครองนักเรียน อยู่ในระดับดีทั้ง 8 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การจัดสายงานปกครองนักเรียนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=.60) การเผยแพร่ระเบียบ ข้อบังคับในการปกครองนักเรียน ให้นักเรียน ครู-อาจารย์และผู้ปกครองทราบ ($\bar{X} = 3.88$, S.D.=.82) และการทำแผนงานและโครงการเกี่ยวกับฝ่ายปกครอง ($\bar{X} = 3.85$, S.D.=.65)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน
ช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน			
1. การสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการบริหารงานปกครองของโรงเรียนอย่างเพียงพอ	3.46	.71	ดี
2. การกำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของครู-อาจารย์ที่ทำงานฝ่ายปกครองอย่างชัดเจน	3.96	.74	ดี
3. การจัดทำแผนภูมิและรายละเอียดแสดงโครงสร้างการปฏิบัติงานปกครองนักเรียน	3.46	.71	ดี
4. การกำหนดครู-อาจารย์ ในการกำกับ ติดตามงานฝ่ายปกครองนักเรียน	3.88	.70	ดี
5. การประชุมคณะกรรมการบริหารงานปกครอง เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนางาน	3.54	.80	ดี
6. การจัดตั้งอำนวยการความสะดวก ให้บริการในการปฏิบัติงานปกครองนักเรียน	3.46	.71	ดี
7. การติดต่อประสานงานระหว่างฝ่ายปกครองกับอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าระดับชั้นในการติดตามความประพฤติของนักเรียน	4.17	.81	ดี
8. การตักเตือนและควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.00	.95	ดี
9. การสรุปงานการปฏิบัติงานปกครองอย่างเป็นระบบ	3.85	.68	ดี
10. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ขอข่ายการบริหารงานปกครองนักเรียน	3.69	.69	ดี
รวม	3.75	.52	ดี

จากตาราง 13 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรั้งสรรค์ ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.75$, S.D.=.52) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การบริหารงานปกครองนักเรียนอยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การติดต่อประสานงานระหว่างฝ่ายปกครองกับอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าระดับชั้นในการติดตามความประพฤติของนักเรียน ($\bar{X} = 4.17$, S.D.=.81) การตักเตือนและควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.00$, S.D.=.95) และการกำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของครู- อาจารย์ที่ทำงานฝ่ายปกครองอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.96$, S.D.=.74)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปรีดิตรังสรรค์ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม
ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย			
คุณธรรม จริยธรรม			
1. การตรวจเครื่องแต่งกาย และทรงผมนักเรียนของฝ่ายปกครองอย่างสม่ำเสมอ	4.23	.81	ดี
2. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี เช่น การประหยัดอดออม การเสียสละ ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน อดกลั้น ความเมตตา กรุณา ความสามัคคี	3.58	.90	ดี
3. การสอดแทรกเรื่องวินัย คุณธรรม จริยธรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.77	.81	ดี
4. การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน	3.63	.73	ดี
5. การส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อยกย่องผู้มีความประพฤติดี และเป็นตัวอย่างที่ดีของโรงเรียน	3.69	.80	ดี
6. การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย เช่น กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี การอบรมนักเรียนประจำสัปดาห์	4.17	.81	ดี
7. การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.56	.71	ดี
8. การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาผู้กระทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างชัดเจน	3.50	.90	ดี
9. การจัดประชุมหัวหน้าระดับชั้นเพื่อเน้นด้านความประพฤติที่ดี	4.08	.79	ดี
10. การติดตามประเมินผลด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	3.17	.87	ดี
รวม	3.79	.59	ดี

จากตาราง 14 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.79$, S.D.=.59) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การตรวจเครื่องแต่งกาย และทรงผมนักเรียนของฝ่ายปกครองอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.23$, S.D.=.81) การจัดประชุมหัวหน้าระดับชั้นเพื่อเน้นด้านความประพฤติที่ดี ($\bar{X} = 4.08$, S.D.=.79) และการสอดแทรกเรื่องวินัย คุณธรรม จริยธรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.77$, S.D.=.81)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนตามความคิดเห็น
ของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายชื่อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน			
1. การจัดอบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน	3.40	.89	ปานกลาง
2. การกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม	3.48	.83	ปานกลาง
3. การจัดกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านนักเรียน	4.79	.50	ดี
4. การติดตาม และควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อให้ประพฤติปฏิบัติในแนวทางเดียวกันด้วยความเต็มใจ	3.81	.84	ดี
5. การกำหนดมาตรการลงโทษ เพื่อแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนที่ชัดเจน	3.71	.87	ดี
6. การมอบหมายให้ครู-อาจารย์และนักเรียนรับผิดชอบและประสานงานเพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน	3.92	.85	ดี
7. การจัดกิจกรรมการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.65	.86	ดี
8. การเชิญผู้ปกครองของนักเรียนที่มีปัญหามาปรึกษาหารือ เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน	4.02	.84	ดี
9. การเสริมกำลังใจนักเรียนที่ประพฤติปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามกฎระเบียบของโรงเรียน	3.50	.92	ดี
รวม	3.81	.61	ดี

จากตาราง 15 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.81$, S.D.=.61) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับดี 7 ข้อ และระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การจัดกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\bar{X} = 4.79$, S.D.=.50) การเชิญผู้ปกครอง

ของนักเรียนที่มีปัญหามาปรึกษาหารือ เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=.84) และการมอบหมายให้ครู-อาจารย์และนักเรียนรับผิดชอบ และประสานงานเพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ($\bar{X} = 3.92$, S.D.=.85) ส่วนระดับปานกลาง 2 ข้อ คือ การจัดอบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ($\bar{X} = 3.40$, S.D.=.89) การกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.48$, S.D.=.83)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ตามความคิดเห็น
ของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน			
1. การจัดให้มีการเลือกตั้งสภานักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียน และเลือกหัวหน้าชั้นในแต่ละห้องเรียน	4.58	.65	ดีมาก
2. การเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนและนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	4.42	.65	ดี
3. การจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	4.08	.71	ดี
4. การประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการนักเรียน	3.69	.80	ดี
5. การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนมีรูปแบบที่ชัดเจน	4.08	.82	ดี
6. การประสานงานระหว่างคณะกรรมการนักเรียนและครู-อาจารย์	4.04	.80	ดี
7. การจัดเอกสารคู่มือให้ข่าวสารเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	3.54	.77	ดี
8. การนำผลการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนไปใช้ในการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	3.75	.67	ดี
รวม	4.02	.56	ดี

จากตาราง 16 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=.56) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนอยู่ในระดับดีมาก 1 ข้อ และอยู่ในระดับดี 7 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดีมาก คือ การจัดให้มีการเลือกตั้งสภานักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียน และเลือกหัวหน้าชั้นในแต่ละห้องเรียน($\bar{X} = 4.58$, S.D.=.65) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุด คือ การจัดเอกสารคู่มือให้ข่าวสารเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน($\bar{X} = 3.54$, S.D.=.77)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียนตามความคิดเห็นของ
ครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3 จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน			
1. การจัดให้มีคณะกรรมการประเมินผลงานปกครองนักเรียน	3.69	.78	ดี
2. การจัดประเมินผลก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างการดำเนินงาน และหลังการดำเนินงาน	3.60	.74	ดี
3. การรายงานผลตามขั้นตอนในการประเมินผล	3.69	.78	ดี
4. การสร้างแบบสรุปผลงานปกครองนักเรียนการนำผลการวิเคราะห์และประเมินไปใช้ปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ	3.81	.84	ดี
5. การกำหนดระยะเวลาในการประเมินผลงานปกครองนักเรียนอย่างชัดเจน	3.81	.89	ดี
6. การสร้างเครื่องมือในการใช้ประเมินผลงานปกครองนักเรียนที่เหมาะสมชัดเจน	3.63	.89	ดี
7. การจัดทำเอกสารสรุปผลการประเมินผลงานปกครองนักเรียนเผยแพร่	3.88	.79	ดี
8. การติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.94	.84	ดี
รวม	3.76	.69	ดี

จากตาราง 17 แสดงว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียนตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 -3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.76$, S.D.=.69) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การประเมินผลงานปกครองนักเรียนอยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับดี 3 อันดับแรก คือ การติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.94$, S.D.=.84) การจัดทำเอกสารสรุปผลการประเมินผลงานปกครองนักเรียนเผยแพร่ ($\bar{X} = 3.88$, S.D.=.79) การกำหนดระยะเวลาในการประเมินผลงานปกครองนักเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.81$, S.D.=.89) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดประเมินผลก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างการดำเนินงาน และหลังการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=.74)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน

การวางแผนงานปกครองนักเรียน ฝ่ายปกครองมีการรวบรวมและจัดทำระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวินัย เพื่อให้นักเรียนทุกระดับได้ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ ซึ่งฝ่ายปกครองได้มีการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ฝ่ายปกครองมีการประชาสัมพันธ์ให้กับนักเรียนและผู้ปกครองทราบ เช่น ทำเป็นวารสารแจกให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบ

การจัดทำแผนงานโครงการของฝ่ายปกครอง มีการวางแผนการปฏิบัติงานในแต่ละปี การศึกษาอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง นอกจากการจัดทำแผนงาน ฝ่ายปกครองได้จัดทำโครงการต่าง ๆ ซึ่งแต่ละโครงการได้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมทุกโครงการ เช่น การอบรมคุณธรรมจริยธรรม การอบรมเรื่องโทษของสารเสพติด การเลือกตั้งสภานักเรียน เป็นต้น

การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสถิติต่าง ๆ ของฝ่ายปกครอง จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นปัจจุบัน บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการแก้ปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริมนักเรียนที่มีความประพฤติเหมาะสม สำหรับการวางแผนงานปกครองนักเรียน ควรมีการกำหนดให้มีความหลากหลาย และไม่ควรเน้นที่กลุ่มนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เพียงกลุ่มเดียว

2. ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน

การกำหนดบทบาทหน้าที่ของครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง โดยกำหนดโครงสร้างการบริหารงานปกครองไว้อย่างชัดเจน ปฏิบัติงานที่มอบหมายเป็นระบบตามลำดับขั้นตอน สอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนทุกระดับชั้น พร้อมทั้งคำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสม นำข้อบกพร่องต่าง ๆ มาร่วมกันปรับปรุงแก้ไข ฝ่ายปกครองจัดรักษาความสงบเรียบร้อยภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน การจัดเวรประจำวันทั้งครู-อาจารย์ชายและหญิง ดูแลความเรียบร้อยตามจุดต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ทุกช่วงเวลา คือ เช้าก่อนเข้าเรียน พักรับประทานอาหารเที่ยง และเย็นหลังนักเรียนเลิกเรียน การออกนอกบริเวณโรงเรียนต้องได้รับการอนุญาตทุกครั้ง และต้องมีผู้ปกครองมารับเท่านั้น

การประชุมคณะกรรมการบริหารงานปกครอง โดยฝ่ายปกครองได้มีการประชุมเพื่อร่วมปรึกษาหารือในการหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องของการปฏิบัติงาน การแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนที่มีพฤติกรรมเหมาะสมให้ดียิ่งขึ้นต่อไป การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข่าวสารการบริหารงานปกครองให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ฝ่ายปกครองประชาสัมพันธ์ข่าวสารยังน้อยเกินไป ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบให้มากกว่านี้ เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการปรับปรุงพัฒนางานในครั้งต่อไป

3. ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักเรียน ฝ่ายปกครองจัดกิจกรรมได้หลากหลาย การเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ภายในโรงเรียนในทุกปีการศึกษา การนำนักเรียนไปอบรมภายนอกโรงเรียน เช่น การเข้าค่ายพุทธบุตร การมอบหมายให้หัวหน้าระดับอบรมนักเรียนเป็นประจำทุกเดือน ในเรื่องวินัย คุณธรรม จริยธรรม การสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนทุกระดับชั้นจากคณะครู-อาจารย์ทุกท่าน การจัดให้มีการประกวดมารยาท ฝ่ายปกครองยังมีการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมยกย่องผู้มีความประพฤติดี เช่น โครงการ “คนดีศรีปริยัติ” โดยการมอบหมายให้คณะกรรมการโครงการเป็นผู้คัดเลือกนักเรียนที่มีความประพฤติดีด้านต่าง ๆ การมอบรางวัลและยกย่องผู้ทำความดีหน้าเสาธง

การกำหนดมาตรการต่าง ๆ กับผู้ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและการติดตามดูแลพฤติกรรมนักเรียนที่มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม สำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ฝ่ายปกครองได้กำหนดมาตรการไว้ชัดเจน เช่น การอบรมตักเตือน การบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียน การตัดคะแนนความประพฤติ การเชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อร่วมปรึกษาหารือการแก้ไขปัญหา สำหรับนักเรียนที่ประพฤติตนได้เหมาะสม มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ฝ่ายปกครองจะมีการมอบรางวัลและยกย่องให้เป็นนักเรียนตัวอย่างที่ดีกับนักเรียนคนอื่น ๆ ได้ปฏิบัติตาม พร้อมทั้งมอบหมายให้นักเรียนเหล่านี้เป็นผู้แนะนำ ชักชวน และตักเตือนคนอื่นที่ยังมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ฝ่ายปกครองควรมีการจัดอบรม หรือจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่ขาดวินัย คุณธรรม จริยธรรม เป็นกรณีพิเศษ และมีการติดตามประเมินผล

4. ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน

การกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มีการกำหนดแนวปฏิบัติแต่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบ การแจกเอกสารเผยแพร่ให้กับนักเรียนและผู้ปกครองรับทราบ เกี่ยวกับแนวการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน ฝ่ายปกครองได้เรียนเชิญผู้ปกครองมาร่วมแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนด้วยทุกครั้ง ซึ่งการแก้ไขพฤติกรรมเบื้องต้นทางฝ่ายปกครองได้นำนักเรียนไปอบรมว่ากล่าวตักเตือน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้นตามลำดับ

การติดตามและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ฝ่ายปกครองเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมไว้อย่างเป็นปัจจุบัน พร้อมประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองแจ้งให้ผู้บริหารและครูประจำชั้นทราบในลำดับต่อไป การติดตามนักเรียนที่ขาดเรียนบ่อยครั้งโดยไม่ทราบสาเหตุ ซึ่งมีการติดต่อประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เช่น การเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การเล่นดนตรี เล่นกีฬา การอ่านหนังสือเวลาว่าง เป็นต้น ในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนฝ่ายปกครอง ควรเชิญผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการออกกฎระเบียบ และแนวปฏิบัติของโรงเรียน พร้อมทั้งเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องทราบ

5. ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ฝ่ายปกครองได้ดำเนินงานส่งเสริมด้านประชาธิปไตย คือ ให้มีการเลือกตั้งสภานักเรียนทุกปีการศึกษา และการเลือกตั้งหัวหน้าห้อง ตลอดจนการเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้เรื่อง “ประชาธิปไตย” การส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม หรือการให้ความรู้และข่าวสารด้านประชาธิปไตยภายในโรงเรียน การจัดทำโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมรณรงค์การเลือกตั้งภายนอกโรงเรียนตามโอกาสต่าง ๆ อันควร ซึ่งการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตย ฝ่ายปกครองได้เชิญผู้ปกครองและบุคลากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการสังเกตการณ์ พร้อมนำข่าวสารไปเผยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ ภายในจังหวัด เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างทั่วถึง ในการส่งเสริมประชาธิปไตยฝ่ายปกครองโดยสถานักเรียนคัดเลือกตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมประชุมและอบรมในระดับจังหวัด เพื่อนำความรู้มาเผยแพร่ให้เพื่อน ๆ ในโรงเรียนได้รับทราบและปฏิบัติตามต่อไป การส่งเสริมประชาธิปไตย ควรเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

6. ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน

การประเมินผลงานปกครองนักเรียน ฝ่ายปกครองจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินผลงานในแต่ละปีการศึกษา เพื่อทราบถึงคุณภาพของการทำงาน ระบบแบบแผนการปฏิบัติงาน รวมถึงการกำหนดรูปแบบในการประเมินให้เกิดความสอดคล้องกัน ตลอดจนฝ่ายปกครองได้นำผลการวิเคราะห์งานไปปรับปรุงใช้ให้เกิดประสิทธิภาพตามกำหนดระยะเวลา พร้อมทั้งปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินให้มีความเหมาะสมชัดเจน ภายหลังการประเมินผลงานนักเรียนได้สรุปเอกสารการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนเผยแพร่ให้กับคณะครู-อาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนทุกระดับชั้น ซึ่งการเผยแพร่งานปกครองนักเรียนยังไม่ทั่วถึงผู้ปกครองนักเรียนเท่าที่ควร

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ได้สรุปไว้โดยลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน
2. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน
3. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ใน 6 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานปกครองนักเรียน 2) การบริหารงานปกครองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน 5) การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลงานปกครองนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2550 ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 1,378 คน ครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 54 คน และผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 1,378 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,378 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 302 คน จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับช่วงชั้นในการสุ่ม
2. ครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 54 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 48 คน จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับช่วงชั้นในการสุ่ม
3. ผู้ปกครองนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2-3 โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,378 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นละ 6 คน ช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 6 คน และช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 6 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ ครูผู้สอน จำนวน 1 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน ดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับนักเรียน และครูผู้สอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประเภทเลือกรายการ (Check List) เป็นข้อมูลสภาพของผู้ตอบตามตัวแปร ได้แก่ นักเรียน จำแนกเป็นเพศ และระดับช่วงชั้นที่เรียน ครูผู้สอน จำแนกเป็น ประสบการณ์ในการสอน และระดับช่วงชั้นที่สอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนักเรียนทั้งฉบับ เท่ากับ .84 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครูทั้งฉบับ เท่ากับ .98

2. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ปกครองนักเรียน เป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอเก็บข้อมูลจากนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน ดำเนินการแจกแบบสอบถามนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 302 ฉบับ และแจกแบบสอบถามครูผู้สอน จำนวน 48 ฉบับ ด้วยตนเอง และกำหนดให้ส่งคืนภายใน 2 วัน โดยผู้วิจัยจะไปรับแบบสอบถามทั้งหมดคืนด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 350 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 12 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามนักเรียนและครูผู้สอน ช่วงชั้นที่ 2-3 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนและครูผู้สอน โดยการแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ และวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนและครูผู้สอนต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทั้ง 6 ด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ รายด้าน โดยภาพรวม
2. วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี สรุปได้ดังนี้

1. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน
2. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2-3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับดีทุกด้าน

โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน และด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน

3. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ฝ่ายปกครองมีการรวบรวมและจัดทำระเบียบข้อบังคับ จัดทำแผนงานโครงการ รวบรวมและจัดทำข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของครู-อาจารย์โดยมีโครงสร้างการบริหารงานปกครอง จัดรักษาความสงบเรียบร้อยภายในโรงเรียน และประชุมเพื่อร่วมปรึกษาหารือกัน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ฝ่ายปกครองจัดกิจกรรมโดยอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน จัดอบรมนักเรียนเป็นประจำทุกเดือน มีกิจกรรมประกวดมารยาท และส่งเสริม สนับสนุนให้มีการยกย่องผู้มีความประพฤติดี ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนมีการเชิญผู้ปกครองมาร่วมแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนด้วยทุกครั้ง และเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมไว้อย่างเป็นปัจจุบัน ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน มีการจัดเลือกตั้งสภานักเรียนทุกปีการศึกษา และเลือกตั้งหัวหน้าห้อง จัดอบรมประชาธิปไตย และส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ฝ่ายปกครองจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินคุณภาพของการทำงาน และนำผลการวิเคราะห์งานไปปรับปรุงใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

จากการศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียนมีประเด็นซึ่งควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2-3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ทั้งนี้เพราะ ฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ได้จัดทำคู่มือนักเรียน โครงการ มีการเผยแพร่ระเบียบและข้อบังคับของฝ่ายปกครองเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย และทรงผมนักเรียน มีการส่งเสริมให้นักเรียนประหยัดอดออม มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีการรวบรวมข้อมูลของนักเรียน และมีการยกย่องนักเรียนที่ประพฤติดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดช สุธรรมปวง (2542: 53-57) ได้ศึกษาการบริหารงานปกครองนักเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ได้นิมนต์พระสงฆ์มาให้ความรู้ด้านคุณธรรม มีการอบรมด้านคุณธรรม และจริยธรรม มีการประกาศยกย่อง ชมเชย มอบรางวัลและเกียรติบัตร

ต่าง ๆ ให้กับผู้ประพาศดีดี เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ดังที่ เกษม ดวงงาม (2542: 79-82) ได้ศึกษาการบริหารงานปกครองนักเรียนหลากหลายชนเผ่าในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ แม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่า การออกกฎระเบียบข้อบังคับ ควรให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือการจัดทำแผนงาน/โครงการกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนการส่งเสริมและพัฒนาระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรมนั้น ควรยกย่องชมเชยและให้รางวัลหรือเกียรติบัตรแก่นักเรียน และงานวิจัยของ ชูศักดิ์ ทองนา (2542: 32-35) ได้ศึกษาการปรับปรุงงานปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านใหม่หนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า บทบาทของครูในการส่งเสริมสนับสนุนพฤติกรรมที่ดีของนักเรียนนั้น ควรใช้การกล่าวคำยกย่องชมเชย และการว่ากล่าวตักเตือน ทางด้านงานระเบียบวินัย ควรจัดทำกฎ ระเบียบ โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในรูปของ คณะกรรมการ ควรส่งเสริมกิจกรรมการทำงานกลุ่มการสร้างแรงจูงใจ การชมเชย การให้รางวัล และเข้มงวดจริงจังเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนโดยขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง และครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน

2. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ช่วงชั้นที่ 2-3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้ฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ได้จัดให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งสภานักเรียน มีการเลือกหัวหน้าห้องเอง มีการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่ม จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับประชาธิปไตย ตลอดจนให้ความรู้และข่าวสารนักเรียนด้านประชาธิปไตย ดังที่ สุวิทย์ แสงวงศ์ (2538: 68) กล่าวว่า โรงเรียนมีบทบาทและความรับผิดชอบต่อการพัฒนานักเรียนในการดำเนินการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยให้แก่นักเรียน เพื่อให้เป็นผู้เห็นคุณค่าของประชาธิปไตยในฐานะเป็นอุดมคติ เป็นระบบการเมืองเป็นวิถีชีวิต โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนเป็นหลัก ในการปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักเรียนนั้นมุ่งให้เกิดพฤติกรรมประชาธิปไตยและสัมพันธภาพประชาธิปไตย ส่วนขั้นตอนที่สำคัญในการปลูกฝังคือ การให้ความรู้ การสร้างเจตคติและการฝึกปฏิบัติ นอกจากนั้นการกระทำในรูปของกระบวนการกลุ่มและการปลูกฝังวิถีชีวิตประชาธิปไตย โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ สนับสนุน เช่น กิจกรรมคณะกรรมการนักเรียน กิจกรรมชมรม ชุมนุม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2538: 23 – 25) ที่กล่าวถึง การกำหนดกฎเกณฑ์และปฏิบัติตนในโรงเรียนจะต้องเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนใช้สิทธิเสรีภาพอย่างเต็มที่ ให้ซึมซับลงไปในชีวิตประจำวัน เช่น การเข้าคิว การเคารพสิทธิผู้อื่น การใช้เสรีภาพในขอบเขตของตน การรับฟังเสียงข้างมาก เป็นต้น ซึ่งเป็นการนำเข้าสู่การปฏิบัติตนให้มีพฤติกรรมประชาธิปไตยในชีวิตประจำวัน กิจกรรมต่าง ๆ ที่สนับสนุนความเป็นประชาธิปไตย เช่น กิจกรรมสหกรณ์ กิจกรรมค่ายพักแรม การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน การจัดชมรม ชุมนุมต่าง ๆ ฯลฯ ดังที่ ทองคูณ หงส์พันธุ์ (2528: 83 – 84) ได้เสนอการปลูกฝังประชาธิปไตยแก่นักเรียน ไว้ 3 ขั้นตอน ตามลำดับว่า ขั้นที่ 1 การให้ความรู้ หมายความว่า จะต้องสอนหรือปลูกฝังให้เด็กรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของประชาธิปไตยให้เหมาะสมกับวัย

ขั้นที่ 2 การสร้างเจตคติ หมายความว่า จะต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อหลักการ และวิธีการประชาธิปไตย

ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผู้ปลูกฝังต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างในด้านนี้ พยายามชี้แนะหรือให้เด็กได้พบกับวิธีการประชาธิปไตยที่แท้จริง เพื่อจะให้เกิดความเลื่อมใสในเรื่องของประชาธิปไตย และขั้นที่ 3 การฝึกปฏิบัติ หมายความว่า พยายามให้เด็กเกิดทักษะในเรื่องของประชาธิปไตย โดยให้ฝึกปฏิบัติจริงในทุกโอกาสเท่าที่จะทำได้ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมสามัญศึกษา (2534: 14) การสร้างเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรคำนึงถึงหลักประชาธิปไตย 5 หลัก ได้แก่ หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักการยึดถือเสียงข้างมาก หลักเหตุผลและหลักภราดรภาพ และจุดที่จะสร้างเสริมประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในโรงเรียน ควรกระทำพร้อมกันทุกจุด ได้แก่ 1) การจัดองค์กรบริหารให้มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย 2) การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย 3) การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย และ 4) การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เป็นประชาธิปไตย

3. การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิตรังสรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน ฝ่ายปกครองมีการรวบรวมและจัดทำระเบียบข้อบังคับ จัดทำแผนงานโครงการ รวบรวมและจัดทำข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของครู-อาจารย์โดยมีโครงสร้างการบริหารงานปกครอง จัดรักษาความสงบเรียบร้อยภายในโรงเรียน และประชุมเพื่อร่วมปรึกษาหารือกัน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม ฝ่ายปกครองจัดกิจกรรมโดยอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน จัดอบรมนักเรียนเป็นประจำทุกเดือน มีกิจกรรมประกวดมารยาท และส่งเสริม สนับสนุนให้มีการยกย่องผู้มีความประพฤติดี ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนมีการเชิญผู้ปกครองมาร่วมแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนด้วยทุกครั้ง และเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมไว้อย่างเป็นปัจจุบัน ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน มีการจัดเลือกตั้งสภานักเรียนทุกปีการศึกษา และเลือกตั้งหัวหน้าห้อง จัดอบรมประชาธิปไตย และส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ฝ่ายปกครองจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินคุณภาพของการทำงาน และนำผลการวิเคราะห์งานไปปรับปรุงใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ฟรีเซน (Friesen.1997: 642) ได้ศึกษาเจตคติและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อระเบียบวินัยของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมในการออกกฎ ระเบียบของโรงเรียน สำหรับบุตรหลานของตนและต้องการให้โรงเรียนแจ้งทางโทรศัพท์ให้ทราบเป็นการเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือความสามารถในการเรียน และชูศักดิ์ทองนาถ (2542: 32-35) ได้ศึกษาการปรับปรุงงานปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านใหม่หนองบัว อำเภอยะบะระ จังหวัดยะลา พบว่า การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนนั้น ควรใช้วิธีกำกับดูแลและสังเกตพฤติกรรมหลังการถูกลงโทษ โดยขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการสอดส่องพฤติกรรมหลังการถูกลงโทษ มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง มีการจัดทำกฎ ระเบียบ โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในรูปของคณะกรรมการ

และควรขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขความประพฤติของนักเรียนตลอดจนสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะใน 2 ประเด็น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 ผลจากการวิจัยพบว่า ฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ มีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการวางแผนงานปกครองนักเรียน การบริหารงานปกครองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียน มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และการประเมินผลงานปกครองนักเรียน ดังนั้น นักเรียน ครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง จึงต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้เป็นผู้มีความรู้ คู่คุณธรรม และประพฤติตนเป็นคนดีของสังคม

1.2 ผลจากการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ โดยเฉพาะในด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เช่น ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน และควรกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม อย่างชัดเจน

1.3 ร้องผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง ควรนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางสำหรับวางแผนการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเพชรบุรี เขต 1

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง

2.3 ควรศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานปกครองในโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ เช่น การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการปฏิบัติงานปกครองนักเรียน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมประชาสัมพันธ์. (2540). *เพื่อประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผลิตและเผยแพร่เอกสาร
กรมประชาสัมพันธ์.
- กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). *แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย
ระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- (2542). *การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบ
และมีวินัยในตนเอง*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผลิตและเผยแพร่เอกสาร.
- กรมสามัญศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ (2530ก). *คู่มือการปกครองนักเรียนโรงเรียนใน
สังกัดสามัญศึกษา*. กรุงเทพฯ: กองพัสดุและอุปกรณ์การศึกษา.
- (2530ข). *คู่มือการปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา*.
กรุงเทพฯ: กองพัสดุและอุปกรณ์การศึกษา.
- (2532ก). *ข้อบัญญัติและหน้าที่ความรับผิดชอบผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา*.
กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- (2532ข). *เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- (2534). *แนวทางการนิเทศการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษา*.
กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- (2535). *แผนพัฒนาการศึกษาการศาสนาและวัฒนธรรมระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)*.
กรุงเทพฯ: กรมสามัญฯ.
- (2539). *เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2539*. กรุงเทพฯ:
ศูนย์ผลิตและเผยแพร่เอกสาร.
- (2540ก). *เกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2539*. กรุงเทพฯ:
ศูนย์ผลิตและเผยแพร่เอกสาร.
- (2540ข). *แผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)*.
กรุงเทพฯ: กรมสามัญฯ.
- กรมพล ทอรรถธรรมชาติ. (2539). *คุณธรรมจริยธรรมของพลเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: วารสารไทย.
- เกษมา แพร่ภิญโญ. (2546). *การศึกษาความต้องการเกี่ยวกับวิธีการในการพัฒนาทางวิชาการ
ของข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มโรงเรียนทวารวดี สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).*
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กิติมา ปรีดีดิถ. (2532). *การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ:
อักษรพิมพ์.

- เกษม ดวงงาม. (2542). *การบริหารงานปกครองนักเรียนหลากหลายเผ่าในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน จังหวัดเชียงราย*. การค้นคว้าแบบอิสระ. ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- โกวิท ประวาลพุกษ์. (2541). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นวินัย และประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: อรุณสาลาดพร้าว.
- โกวิท วรพิพัฒน์. (2538). *การศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ใน สรุปรายการบรรยายและอภิปรายการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหน่วยงาน สังกัดกรมสามัญศึกษา ประจำปี 2537*. กรุงเทพฯ: กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญฯ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- จตุพร ศิลาเดช. (2543). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ กาละ. (2542). *การบริหารงานปกครองนักเรียนในโรงเรียนดอกคำใต้วิทยาคม จังหวัดพะเยา*. การค้นคว้าแบบอิสระ. ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ เวียงยศ. (2538). *การบริหารงานปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิดา ชื่นวัด. (2549). *การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการปฏิรูปสถานศึกษาโรงเรียนวัดคลองชัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชบา เต็ดดวง. (2549). *การศึกษาการดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามสภาพจริงของโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมแข พงษ์เจริญ. (2542). *การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ขอบ เอี่ยมประสงค์. (2544). *สภาพและปัญหาการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- ชวลีพรรณ กษมาพันธ์. (2543). คุณลักษณะทางจริยธรรมของอาจารย์พยาบาลวิทยาลัยพยาบาล
สังกัดกระทรวงสาธารณสุขในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ชูศักดิ์ ทองนาค. (2542). การปรับปรุงงานปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านใหม่หนองบัว อำเภอบัว
ไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (การบริหาร
การศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เชาว์ มณีวงศ์. (2541). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ: บุรพสาสน์.
- จรูญวรรณ ด่านพิทักษ์. (2535). บทบาทของครูผู้ปกครองในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ
ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงใจ ชนะกุล. (2543). ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานฝ่ายปกครองในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาริน. (2540, มกราคม). แนวทางใหม่ในการพัฒนาจิตและพฤติกรรม
แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา. การศึกษา. 20(4): 17-22.
- เดช สุธรรมปวง. (2542). การบริหารงานปกครองนักเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ. ศษ.ม. (ศึกษาศาสตร์). เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ถาวร วิชาผง. (2540). การปฏิบัติงานปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสตรีศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ทองคูณ หงษ์พันธ์. (2528). ครู: บทบาทพฤติกรรมและคุณธรรม. บุรีรัมย์: สวัสดิการพิมพ์.
ทิตนา แคมมณี. (2541). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ: สมาคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เทิดเกียรติยศ คำโสภา. (2542). ศึกษางานปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

- ธนุ วุฒิเกียรติไพบูรณ์. (2542). การศึกษาการประพจน์ผิดวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามทัศนะของครู และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญ ในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
ถ่ายเอกสาร.
- ธรรมรส โชติคุณุชร. (2540). การบริหารแบบมีส่วนร่วม: ในประมวลสารชุดวิชาทฤษฎีและ
แนวทางปฏิบัติในการบริหารการศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธิดา เลิศพรประสพโชค. (2547). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนวัดดอนเมือง
(ทหารอากาศอุทิศ) สังกัดกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นงลักษณ์ สนธิสุวรรณ. (2544). การศึกษาทัศนคติของครูระดับก่อนประถมศึกษา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการประเมินด้วยการสะสมผลงาน. ปรินิพนธ์
กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2540, มีนาคม). จะสร้างวินัยให้เด็กยอมรับได้อย่างไร. วารสารแนะแนว.
31(167): 30-34.
- บรรจง ชูสกุลชาติ. (2535, เมษายน). บทบาทของผู้ช่วยฝ่ายปกครอง. มิตรครู. 4(2): 4-5.
- เบญจมาศ เอี่ยมอิม. (2543). การส่งเสริมจริยธรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร ตามทัศนะของผู้บริหาร
และครูผู้สอน. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กำแพงเพชร:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. ถ่ายเอกสาร.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2539). นโยบายและการวางแผน. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- ประกาศรี สีหอำไพ. (2540). พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประหยัด ดีลั่น. (2542). วิจัยพฤติกรรมการผิดระเบียบวินัยและแนวทางแก้ไขพฤติกรรม
การผิดระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม.
รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี ตั้งใจดี. (2540). การสร้างแบบสังเกตคุณธรรมด้านความใฝ่รู้ ความมีระเบียบวินัย
ความอดทนและการตรงต่อเวลา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ถ่ายเอกสาร.
- พนม พงษ์ไพบูรณ์. (2542). แนวคิดและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ:
คุรุสภาลาดพร้าว.

- พนัส หันนาคินทร์ และคณะ. (2542). *สร้างเสริมลักษณะนิสัย 6*. กรุงเทพฯ: แมค จำกัด.
- พรณิชา ชาตะพันธ์. (2549). *การใช้สารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครสำนักงานเขตยานนาวา*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาวิบูลย์ สิริภัสสรโรทัย. (2545). *การส่งเสริมจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็ก*. ปรินญาณพนธ์ ศษ.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พูนทรัพย์ พ่วงนาคพันธ์. (2548). *การศึกษาคุณลักษณะของครูโรงเรียนอุดมวิทยา ตามแนวปฏิรูปการศึกษา อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหศักดิ์ ร่วมรักษ์. (2541). *แนวทางการพัฒนางานปกครองนักเรียน นักศึกษาโรงเรียนลำปางเทคโนโลยี*. การค้นคว้าแบบอิสระ. ศษ.ม. (ศึกษาศาสตร์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- มามี โชติมา. (2546). *การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลโชติมา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มารศรี จันทศรี. (2540). *การศึกษาจริยธรรมของครูและนักเรียนประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวนุช ทานาม. (2545). *การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสอนภาษาจีน*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุจิรี ภูสาระ ;และคณะ. (2541). *แบบเรียนแนวหน้า ชุดพัฒนากระบวนการหลักสูตรใหม่ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย 6*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- โรงเรียนปริยัติรังสรรค์. (2548). *คู่มือฝ่ายปกครอง*. เพชรบุรี: ฝ่ายปกครอง.
- (2549). *แผนปฏิบัติการโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี*. เพชรบุรี: บริหารงานทั่วไป.
- (2550). *แผนปฏิบัติการโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี*. เพชรบุรี: บริหารงานทั่วไป.
- โรงเรียนมัธยมศึกษาสิริวัณวี 1 อุดรธานี. (2542). *คู่มือการจัดกิจกรรมที่ปรึกษานักเรียน อุดรธานี*. อุดรธานี: บริหารงานทั่วไป.

- วรยุทธ์ ขาเรืองเดช. (2543). การปฏิบัติงานปกครองนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาลัยเขตภูพานน้อยผู้ไทย สหวิทยาลัยเขตธาตุพนม และสหวิทยาลัยเขตภูพานน้อย จังหวัดนครพนม. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร อาชะกุล. (2538). เทคนิคมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: โอ เอส พรีน เฮาส์.
- วิชัย เจริญศรี. (2546). การศึกษาการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วินัย สมมิตร, สมัย รื่นสม; และสุนทร ศรีรักษา. (2537). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: แพร่วิทยา.
- วิศิษฐ์ หมายดี. (2541). การวางแผนงานปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมหาชัยพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วีระพงษ์ วีระนาคินทร์. (2542). การปฏิบัติงานปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วีระพัฒน์ ศรีจำรัส. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนของฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขตการศึกษา 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ศูนย์พัฒนาความประพฤตินักเรียนนักศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. (2541). ความรู้สำหรับครู. เชียงใหม่: บุญชัยการพิมพ์.
- สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย. (2546). การศึกษาคาทอลิกในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สมาคมสภาคาทอลิกแห่งประเทศไทย.
- สมบุรณ์ สิงห์คำพอง. (2542). การศึกษาปัญหาการส่งเสริมวินัยนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดกองการศึกษามูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

- สมลักษณ์ มธุรสสุวรรณ. (2548). การศึกษาบรรยากาศการจัดกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพ เขต 4. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สรสิทธิ์ เขตคาม. (2548). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2545). รวมกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน. กรุงเทพฯ: ดอกเบญ.
- สินีนานู สุทธจินดา. (2543). การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียน สาขาพัฒนศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพจน์ เต็มแถม. (2541). การศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรพล บุญมีทองอยู่. (2542). ปัญหาการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณ ไพสุวรรณ. (2541, เมษายน-พฤษภาคม). พัฒนางานด้านจริยธรรมในโรงเรียน. *ข้าราชการครู*. 18(4): 25-28.
- สุวิทย์ แสงวงศ์. (2538). การศึกษาการปฏิบัติงานฝ่ายปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- หน่วยสารวัตรนักเรียนจังหวัดเชียงใหม่. (2541). คู่มือนักเรียน นักศึกษา. เชียงใหม่: หน่วยสารวัตรฯ.
- อนันต์ เกตุวงศ์. (2534). หลักและเทคนิคการวางแผน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- อเนก ธรรมนิต. (2549). การศึกษาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนคาทอลิก
สังฆมณฑลจันทบุรี สังกัดสำนักบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ ปรานทองบัว. (2535). ปัญหาการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครอง
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- Bull, Harry Clinton. (1998, September). High School Administration Perception of Their
Comfort Levels With the Law of Safe Schools. *Dissertation Abstracts
International*. 59(32): 699.
- Dade, Clarence Edward. (1998, May). A Description and Analysis of the Perception of
Students in the Giang Reaction Program in an Urban High School (Urban
Education). *Dissertation Abstracts International*. 56(10): 3820.
- Friesen, Ford and Cynthia Narine. (1997, June). Survey of Parental Attitudes and Options
Concerning Student Discipline in Saskatchewan Elementary Schools. *Dissertation
Abstracts International*. 35(3): 642.
- Johnson, Constance Ellen. (1997, January). Effect of Interdisciplinary Team and Teacher
Advisory Groups on Middle School; Discipline. *Dissertation Abstracts
International*. 57(7): 2769.
- Kohlberg, Lawrence. (1967). *Moral Development and Behavior*. New York: Holt, Rinehart
and Winston, Inc.
- Lancaster, James M. and others. (1993, October). Current Practices in Student
Disciplinary Administration. *Dissertation Abstracts International*. 4(11): 108-109.
- Nauman, James L. (1993, August). Relationships of Secondary School Discipline to
school Climate. *Dissertation Abstracts International*. 44(9): 345.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามในแต่ละข้อ

ตาราง 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแบบสอบถามนักเรียนในแต่ละข้อ

แบบสอบถาม	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
การปฏิบัติงาน ของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดิ รังสรรค์	1	1	1	1	1	1	5	1.0
	2	1	1	1	1	1	5	1.0
	3	1	1	1	1	1	5	1.0
	4	1	1	1	1	1	5	1.0
	5	1	1	1	1	0	4	0.8
	6	1	1	1	1	1	5	1.0
	7	1	1	1	1	1	5	1.0
	8	1	1	1	1	1	5	1.0
	9	1	1	1	1	1	5	1.0
	10	1	1	1	1	1	5	1.0
	11	1	1	1	1	1	5	1.0
	12	1	1	1	1	0	4	0.8
	13	1	1	1	1	1	5	1.0
	14	1	1	1	1	1	5	1.0
	15	1	1	0	1	1	4	0.8
	16	1	1	1	1	1	5	1.0
	17	1	1	1	1	1	5	1.0
	18	1	1	1	0	1	4	0.8
	19	1	1	1	1	1	5	1.0
	20	1	1	1	1	1	5	1.0
	21	1	1	1	1	1	5	1.0
	22	1	1	1	1	1	5	1.0
	23	1	1	1	1	1	5	1.0
	24	1	1	1	1	1	5	1.0
	25	1	1	1	1	1	5	1.0
	26	1	1	1	1	1	5	1.0
	27	1	1	1	1	1	5	1.0
	28	1	1	1	1	1	5	1.0
	29	1	1	0	1	1	4	0.8

ตาราง 14 (ต่อ)

แบบสอบถาม	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
การปฏิบัติงาน ของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดี รังสรรค์	30	1	1	1	1	1	5	1.0
	31	1	1	1	0	1	4	0.8
	32	1	1	1	1	1	5	1.0
	33	1	1	1	1	1	5	1.0
	34	1	1	1	1	1	5	1.0
	35	1	1	1	1	1	5	1.0
	36	0	1	1	0	1	3	0.6
	37	0	1	1	1	1	4	0.8
	38	1	1	1	1	1	5	1.0
	39	1	1	1	1	1	5	1.0
	40	1	1	1	1	1	5	1.0
	42	1	1	1	1	1	5	1.0
	43	0	1	1	1	1	4	0.8
	44	1	1	1	1	1	5	1.0
	45	1	1	1	1	1	5	1.0

ตาราง 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแบบสอบถามครูในแต่ละข้อ

แบบสอบถาม	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
การปฏิบัติงาน ของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดิ รังสรรค์	1	1	1	1	1	1	5	1.0
	2	1	1	1	1	1	5	1.0
	3	1	1	1	1	1	5	1.0
	4	1	1	1	1	1	5	1.0
	5	1	1	1	1	0	4	0.8
	6	1	1	1	1	1	5	1.0
	7	1	1	1	1	1	5	1.0
	8	1	1	1	1	1	5	1.0
	9	1	1	1	1	1	5	1.0
	10	1	1	1	1	1	5	1.0
	11	1	1	1	1	1	5	1.0
	12	1	1	1	1	0	4	0.8
	13	1	1	1	1	1	5	1.0
	14	1	1	1	1	1	5	1.0
	15	1	1	0	1	1	4	0.8
	16	1	1	1	1	1	5	1.0
	17	1	1	1	1	1	5	1.0
	18	1	1	1	0	1	4	0.8
	19	1	1	1	1	1	5	1.0
	20	1	1	1	1	1	5	1.0
	21	1	1	1	1	1	5	1.0
	22	1	1	1	1	1	5	1.0
	23	1	1	1	1	1	5	1.0
	24	1	1	1	1	1	5	1.0
	25	1	1	1	1	1	5	1.0
	26	1	1	1	1	1	5	1.0
	27	1	1	1	1	1	5	1.0
	28	1	1	1	1	1	5	1.0
	29	1	1	0	1	1	4	0.8

ตาราง 14 (ต่อ)

แบบสอบถาม	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
การปฏิบัติงาน ของฝ่ายปกครอง โรงเรียนปรีดิ รังสรรค์	30	1	1	1	1	1	5	1.0
	31	1	1	1	0	1	4	0.8
	32	1	1	1	1	1	5	1.0
	33	1	1	1	1	1	5	1.0
	34	1	1	1	1	1	5	1.0
	35	1	1	1	1	1	5	1.0
	36	0	1	1	0	1	3	0.6
	37	0	1	1	1	1	4	0.8
	38	1	1	1	1	1	5	1.0
	39	1	1	1	1	1	5	1.0
	40	1	1	1	1	1	5	1.0
	42	1	1	1	1	1	5	1.0
	43	0	1	1	1	1	4	0.8
	44	1	1	1	1	1	5	1.0
	45	1	1	1	1	1	5	1.0
	46	1	1	1	1	1	5	1.0
	47	1	1	1	1	1	5	1.0
	48	1	1	1	1	1	5	1.0
	49	1	1	1	1	1	5	1.0
	50	1	1	1	1	1	5	1.0
	51	1	1	1	1	1	5	1.0
	52	1	1	1	1	1	5	1.0
	53	1	1	1	1	1	5	1.0

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสอบถามนักเรียน

งานวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
 2. แบบสอบถามฉบับนี้ มี 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ตามความคิดเห็นของนักเรียน
 3. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะนำเสนอในภาพรวม ดังนั้นคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น
- ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำผลการวิจัยมาพัฒนาปรับปรุง แก้ไขในเรื่องของการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

นายวีรพงษ์ เกษมสงคราม

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับสถานภาพของนักเรียนเพียงข้อเดียว

นักเรียน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ระดับช่วงชั้นที่เรียน

() ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

() ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็น
ของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่า มีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกับ
ความเป็นจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ แล้วเขียน
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือ (หนึ่งข้อคำถามตอบเพียงหนึ่งคำตอบ) ซึ่งมีระดับ
การปฏิบัติงาน 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
อยู่ในระดับดีมาก
4	หมายถึง	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
อยู่ในระดับดี
3	หมายถึง	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
อยู่ในระดับควรปรับปรุง
1	หมายถึง	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
อยู่ในระดับควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

ข้อ ที่	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1.	ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน การจัดทำคู่มือนักเรียน					
2.	การจัดทำโครงการของฝ่ายปกครอง					
3.	การเผยแพร่ระเบียบและข้อบังคับของฝ่ายปกครอง					
4.	การรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียน					
5.	การติดต่อระหว่างฝ่ายปกครองและผู้ปกครองนักเรียน					
6.	การรวบรวมข้อมูลการลงโทษนักเรียน					
7.	การรวบรวมข้อมูลในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน					
8.	การให้รางวัลกับนักเรียนที่ประพฤติดี					
9.	ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน การสนับสนุนงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียนให้แก่ฝ่ายปกครองในการดำเนินงาน					
10.	การกำหนดบทบาทหน้าที่ของครู – อาจารย์ฝ่ายปกครอง					
11.	การกำหนดครู-อาจารย์ติดตามงานปกครอง					
12.	การประชุมครู-อาจารย์ฝ่ายปกครอง					
13.	การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานปกครอง					
14.	การติดต่อประสานงานของครูประจำชั้นกับฝ่ายปกครอง					
15.	การจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานปกครอง					
16.	การประชาสัมพันธ์งานปกครองนักเรียน					
17.	ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การตรวจเครื่องแต่งกาย และทรงผมนักเรียน					
18.	การส่งเสริมให้นักเรียนประหยัดอดออม					
19.	การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม					
20.	การส่งเสริมและยกย่องผู้มีความประพฤติดี					

ข้อ ที่	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
21.	การจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวินัย เช่น ลูกเสือ-เนตรนารี					
22.	การจัดกิจกรรมอบรมนักเรียนประจำสัปดาห์					
23.	การส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
24.	การกำหนดบทลงโทษผู้กระทำความผิด					
25.	ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การอบรมให้ความรู้ เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม					
26.	การรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน					
27.	การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้กับนักเรียน					
28.	การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน					
29.	การติดตามนักเรียนที่ขาดเรียน					
30.	การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่เหมาะสมให้ดีขึ้น					
31.	การเชิญผู้ปกครองของนักเรียนที่มีปัญหาร่วมปรึกษาหารือ					
32.	การเสริมกำลังใจกับนักเรียนที่ประพฤติปฏิบัติเหมาะสม					
33.	ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน การเลือกตั้งสภานักเรียน					
34.	การเลือกตั้งหัวหน้าห้อง					
35.	การส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม					
36.	การจัดอบรม ให้ความรู้ เรื่อง ประชาธิปไตย					
37.	การเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมด้านประชาธิปไตย					
38.	การให้ความรู้และข่าวสารด้านประชาธิปไตย					
39.	การนำความรู้ด้านประชาธิปไตยไปใช้ในชีวิตประจำวัน					

ข้อ ที่	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
40.	การให้ความร่วมมือในการส่งเสริมประชาธิปไตยของนักเรียน					
41.	ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน การสรุปผลหลังการดำเนินงานปกครองนักเรียน					
42.	การรายงานผลให้ผู้บริหารทราบ					
43.	การนำผลสรุปไปใช้ในการปรับปรุงงานปกครองนักเรียน					
44.	การสร้างแบบสรุปผลงานปกครองนักเรียน					
45.	การจัดเก็บเอกสารและข้อมูลต่างๆ ของงานปกครองนักเรียน					

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง ในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

แบบสอบถามครูผู้สอน

งานวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรังสรรค์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรังสรรค์

2. แบบสอบถามฉบับนี้ มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรังสรรค์
ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

3. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะนำเสนอในภาพรวม ดังนั้นคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น

ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำผลการวิจัยมาพัฒนาปรับปรุง แก้ไขในเรื่องของการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรังสรรค์ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

นายวีรพงษ์ เกษมสงคราม

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับสถานภาพของท่านเพียงข้อเดียว

- ครูผู้สอน**
1. ประสบการณ์ในการสอน
 - () น้อยกว่า 5 ปี
 - () 5 ปีขึ้นไป
 2. ระดับชั้นที่สอน
 - () ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)
 - () ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตามความคิดเห็น
ของครูผู้สอน

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่า มีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือ (หนึ่งข้อคำถามตอบเพียงหนึ่งคำตอบ) ซึ่งมีระดับการปฏิบัติงาน 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
อยู่ในระดับดีมาก
4	หมายถึง	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
อยู่ในระดับดี
3	หมายถึง	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
อยู่ในระดับควรปรับปรุง
1	หมายถึง	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปริยัติรังสรรค์
อยู่ในระดับควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

ข้อ ที่	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน					
1.	การจัดทำเอกสารคู่มือนักเรียน					
2.	การจัดสายงานปกครองนักเรียนอย่างเป็นระบบ					
3.	การทำแผนงานและโครงการเกี่ยวกับฝ่ายปกครอง					
4.	การเผยแพร่ระเบียบ ข้อบังคับในการปกครอง นักเรียน ให้นักเรียน ครู-อาจารย์และผู้ปกครองทราบ					
5.	การรวบรวม และจัดทำข้อมูลสถิติ ทะเบียน พฤติกรรมของนักเรียน					
6.	การรวบรวม และจัดทำข้อมูลการติดต่อระหว่าง ผู้ปกครองกับฝ่ายปกครอง					
7.	การรวบรวม และจัดทำข้อมูลการลงโทษและ แก้ปัญหานักเรียน					
8.	การรวบรวม และจัดทำข้อมูลสถิติ การให้รางวัลแก่นักเรียน ที่ประพฤติดี					
	ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน					
9.	การสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการ บริหารงานปกครองของโรงเรียนอย่างเพียงพอ					
10.	การกำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของครู- อาจารย์ที่ทำงานฝ่ายปกครองอย่างชัดเจน					
11.	การจัดทำแผนภูมิและรายละเอียดแสดงโครงสร้าง การปฏิบัติงานปกครองนักเรียน					
12.	การกำหนดครู-อาจารย์ ในการกำกับ ติดตามงาน ฝ่ายปกครองนักเรียน					
13.	การประชุมคณะกรรมการบริหารงานปกครอง เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนางาน					
14.	การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ให้บริการในการ ปฏิบัติงานปกครองนักเรียน					
15.	การติดต่อประสานงานระหว่างฝ่ายปกครองกับ อาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าระดับชั้นในการติดตาม ความประพฤติของนักเรียน					

ข้อ ที่	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
16.	การตักเตือนและควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
17.	การสรุปงานการปฏิบัติงานปกครองอย่างเป็นระบบ					
18.	การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อบ่งชี้การบริหารงานปกครองนักเรียน					
19.	ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การตรวจเครื่องแต่งกาย และทรงผมนักเรียนของฝ่ายปกครองอย่างสม่ำเสมอ					
20.	การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี เช่น การประหยัดอดออม การเสียสละ ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน อดกลั้น ความเมตตา กรุณา ความสามัคคี					
21.	การสอดแทรกเรื่องวินัย คุณธรรม จริยธรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
22.	การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน					
23.	การส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อยกย่องผู้มีความประพฤติดี และเป็นตัวอย่างที่ดีของโรงเรียน					
24.	การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย เช่น กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี การอบรมนักเรียนประจำสัปดาห์					
25.	การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
26.	การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาผู้กระทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างชัดเจน					
27.	การจัดประชุมหัวหน้าระดับชั้นเพื่อเน้นด้านความประพฤติที่ดี					
28.	การติดตามประเมินผลด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม					

ข้อ ที่	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน					
29.	การจัดอบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน					
30.	การกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม					
31.	การจัดกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านนักเรียน					
32.	การติดตาม และควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อให้ประพฤติปฏิบัติในแนวทางเดียวกันด้วยความเต็มใจ					
33.	การกำหนดมาตรการลงโทษ เพื่อแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนที่ชัดเจน					
34.	การมอบหมายให้ครู-อาจารย์และนักเรียนรับผิดชอบ และประสานงานเพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน					
35.	การจัดกิจกรรมการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
36.	การเชิญผู้ปกครองของนักเรียนที่มีปัญหา มาปรึกษาหารือ เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน					
37.	การเสริมกำลังใจนักเรียนที่ประพฤติปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามกฎระเบียบของโรงเรียน					
	ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน					
38.	การจัดให้มีการเลือกตั้งสภานักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียน และเลือกหัวหน้าชั้นในแต่ละห้องเรียน					
39.	การเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนและนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน					
40.	การจัดอบรม ให้ความรู้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน					

ข้อ ที่	การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
41.	การประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการนักเรียน					
42.	การดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนมีรูปแบบที่ชัดเจน					
43.	การประสานงานระหว่างคณะกรรมการนักเรียนและครู-อาจารย์					
44.	การจัดเอกสารคู่มือให้ข่าวสารเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน					
45.	การนำผลการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนไปใช้ในการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น					
46.	ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน การจัดให้มีคณะกรรมการประเมินผลงานปกครองนักเรียน					
47.	การจัดประเมินผลก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างการดำเนินงาน และหลังการดำเนินงาน					
48.	การรายงานผลตามขั้นตอนในการประเมินผล					
49.	การนำผลการวิเคราะห์และประเมินไปใช้ปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ					
50.	การกำหนดระยะเวลาในการประเมินผลงานปกครองนักเรียนอย่างชัดเจน					
51.	การสร้างเครื่องมือในการใช้ประเมินผลงานปกครองนักเรียนที่เหมาะสมชัดเจน					
52.	การจัดทำเอกสารสรุปผลการประเมินผลงานปกครองนักเรียนเผยแพร่					
53.	การติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติงานปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง					

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง ในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน

งานวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรัฐธรรม

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชุดนี้ใช้สำหรับศึกษาการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรัฐธรรม
2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มี 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียน
ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรัฐธรรม
3. แบบสัมภาษณ์นี้ใช้สำหรับเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะนำเสนอในภาพรวม ดังนั้นคำตอบของผู้ปกครองนักเรียนจะไม่มีผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัยมาพัฒนาปรับปรุง แก้ไขในเรื่องของการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองโรงเรียนปรีดิรัฐธรรม ให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

นายวีรพงษ์ เกษมสงคราม

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับสถานภาพของท่านเพียงข้อเดียว

ผู้ปกครองนักเรียน

1. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรีขึ้นไป

2. ระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง

() ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

() ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง
โรงเรียนปริยัติรังสรรค์

คำชี้แจง ให้ท่านผู้ปกครองนักเรียนตอบข้อคำถามจากผู้สัมภาษณ์ตามความเป็นจริง

ด้านการวางแผนงานปกครองนักเรียน

1. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการรวบรวมและจัดทำระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ
ระเบียบวินัยในงานปกครองนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

2. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการจัดทำแผนงาน โครงการเกี่ยวกับงานปกครอง
นักเรียนหรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการรวบรวมและจัดทำข้อมูลสถิติทะเบียนพฤติกรรม
นักเรียนอย่างเป็นปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

4. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการเผยแพร่ระเบียบ ข้อบังคับในงานปกครองนักเรียน
อย่างทั่วถึงหรือไม่ อย่างไร

5. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการรวบรวมและจัดทำข้อมูลสถิติการแก้ปัญหา นักเรียน
หรือไม่ อย่างไร

ข้อเสนอแนะ

ด้านการบริหารงานปกครองนักเรียน

6. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของครู-
อาจารย์ที่ทำงานฝ่ายปกครองอย่างชัดเจนหรือไม่ อย่างไร

7. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการกำหนดสายงานการปกครองนักเรียนอย่างชัดเจน
หรือไม่ อย่างไร

8. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการจัดรักษาความสงบเรียบร้อยภายในโรงเรียนอย่าง
เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

9. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการประชุมคณะกรรมการบริหารงานปกครอง เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียน หรือไม่ อย่างไร

10. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ขอข่ายการบริหารงานปกครองนักเรียนให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบหรือไม่ เพราะเหตุใด

ข้อเสนอแนะ

ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม

11. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความประพฤติ และระเบียบวินัยของนักเรียนภายในโรงเรียนอย่างเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

12. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียนมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

13. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อยกย่องผู้มีความประพฤติดี และเป็นตัวอย่างที่ดีของโรงเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด

14. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการกำหนดมาตรการลงโทษนักเรียนที่กระทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียนหรือไม่ อย่างไร

15. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการติดตาม ดูแลพฤติกรรมนักเรียนที่มีวินัย คุณธรรม จริยธรรมหรือไม่ อย่างไร

ข้อเสนอแนะ

ด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน

16. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนที่ชัดเจนหรือไม่ เพราะเหตุใด

17. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการติดตาม และควบคุมการมาเรียนของนักเรียนและแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบหรือไม่ อย่างไร

18. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน และดำเนินการแก้ไขหรือไม่ อย่างไร

19. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

20. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการเชิญผู้ปกครองของนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาร่วมปรึกษาหารือ เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

ข้อเสนอแนะ

ด้านการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

21. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการเลือกตั้งสภานักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียน และเลือกหัวหน้าชั้นในแต่ละห้องเรียนหรือไม่ อย่างไร

22. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการจัดทำแนวปฏิบัติ แผนงาน / โครงการด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

23. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการจัดอบรม ให้ความรู้ ในการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนหรือไม่ อย่างไร

24. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการนำผลการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนไปใช้ในการปรับปรุงงานหรือไม่ อย่างไร

25. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการดำเนินงานส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างทั่วถึงหรือไม่ อย่างไร

ข้อเสนอแนะ

ด้านการประเมินผลงานปกครองนักเรียน

26. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการจัดให้มีคณะกรรมการประเมินผลงานปกครองนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

27. ท่านคิดว่าการประเมินผลงานปกครองนักเรียนควรมีรูปแบบในการประเมินหรือไม่ อย่างไร

28. ท่านคิดว่าฝ่ายปกครองมีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงงานหรือไม่ อย่างไร

29. ท่านคิดว่าผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานปกครองนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

30. ท่านคิดว่าการประเมินผลงานปกครองนักเรียนมีประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด

ข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณผู้ปกครองนักเรียนทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง ที่สละเวลาในการให้สัมภาษณ์

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ	คณะกรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ร้อยตำรวจเอกหญิง ดร. ปานจักษ์
เหล่านันทนพงษ์	คณะกรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นายถวัลย์ สนธิอนุเคราะห์	อดีตศึกษาธิการ จังหวัดเพชรบุรี
กรรมการสถานศึกษาโรงเรียนปรีดิตรังสรรค์
4. นายวิชัย เกษมสงคราม	ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี
จังหวัดเพชรบุรี
5. นายสุพล อนามัย	ผู้จัดการและผู้อำนวยการโรงเรียนปรีดิตรังสรรค์
จังหวัดเพชรบุรี

ภาคผนวก ง
หนังสือราชการ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายวีรพงษ์ เกษมสงคราม
วันเดือนปีเกิด	5 มีนาคม 2516
สถานที่เกิด	34 หมู่ 6 ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 76140
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	34 หมู่ 6 ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 76140
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	รองผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนปรีดิรัฐธรรม อำเภอมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดกุฎชรวชิราราม จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2532	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนคลองคาราม จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2534	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนคลองคาราม จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2539	ครุศาสตรบัณฑิต (สังคมศึกษา) จากสถาบันราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2551	การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร